

IMATGE PLATÒNICA DE LA CAVERNA PLATÓ. *LA REPÚBLICA* VII, 514a- 517d

Naturalesa i objectius del document

Aquest document, que conté l'anàlisi sintàctica i la traducció de la imatge platònica de la caverna, permet usos diferents:

- 1) El pots llegir com un document de consulta que en presenta la sintaxi, paràgraf rere paràgraf i frase rere frase, per tal d'avesar-te a identificar-hi les parataxis sindètiques i asindètiques (coordinacions i juxtaposicions), les hipotaxis (subordinacions), i els elements sintàctics específics (subjectes, verbs, atributs, complements directes, indirectes, circumstancials, etc.) de cadascuna de les oracions que hi apareixen. Si és aquest l'ús que en vols fer, pots situar-te naturalment i lògica a l'inici de l'anàlisi sintàctica.
- 2) Pots emprar-lo, però, com a eina de treball a fi de progressar en el coneixement i la identificació conjunts dels esquemes sintàctics del grec clàssic, puix que es tracta d'un text original i complet, i no pas d'una selecció de frases, estructurada i ordenada per avançar pas a pas, esquema sintàctic rere esquema sintàctic, i de menor a major dificultat o complexitat. Si és aquest l'ús que en vols fer, cal que et situïs a l'inici del text grec i deixis per a més endavant la lectura de l'anàlisi sintàctica, amb la qual podràs autoavaluar-te sancionant així els teus encerts i corregint els teus errors.

En aquest segon cas, caldria seguir un nombre –mai tancat- d'instruccions enraonades com ara les següents:

- a) Detectar el nombre d'oracions de cada paràgraf: oracions simples i compostes, mitjançant la identificació dels verbs en forma personal del text.
- b) Ser conscient, però, que hi ha frases nominals sense verb, i també oracions en què, com en el cas de les hipotaxis comparatives, el verb molt sovint és compartit amb l'oració principal justament per raó de la comparança. D'altra banda, cal no oblidar tampoc el que podem anomenar "economia del llenguatge", fruit lògic de l'estalvi d'allò que, un cop s'ha dit –en aquest cas, el verb- no cal repetir, economia ben present, per exemple, en textos àgils com ara els diàlegs.
- c) Detectar igualment les formes no personals del verb, infinitius i participis, ja que la sintaxi tradicional grega parla d'oracions completives d'infinitiu en funció de subjecte o de complement directe, i d'oracions completives de participi que depenen de verbs de percepció física o intel·lectual. D'altra banda, cal tenir present que, quan traduïm els textos grecs al català o al castellà, molt sovint els participis apositius els convertim en oracions circumstancials (finals, causals, condicionals, etc.), i que, de vegades, fem el mateix amb els participis absoluts.
- d) Copsar la naturalesa de les parataxis sindètiques (coordinacions copulatives, disjuntives, adversatives, etc.) i de les hipotaxis (subordinacions temporals, causals, finals, etc.) mitjançant la identificació de les conjuncions o nexes que les introdueixen (els pronoms relatius, per exemple, en el cas de les hipotaxis adjectives de relatiu).
- e) Identificar les parataxis asindètiques (juxtaposicions).

- f) Identificar el mode de cadascun dels verbs en forma personal, tot comprovant així la seva correspondència amb els diferents esquemes paratàctics o hipotàctics, potser ja detectats a partir de les conjuncions i nexes introductoris.
- g) Identificar igualment el temps i l'aspecte de les formes verbals com a requisit ineludible per a una bona comprensió i traducció del text.
- h) Tenir present les persones dels verbs a fi que, tot seguint les lleis de la concordança, puguis identificar els subjectes de les oracions; o tenir present també el cas dels participis per a saber a qui poden qualificar; o el cas dels infinitius si van acompanyats de l'article; o el cas exigit pel règim específic d'alguns adjectius.
- i) Tenir present la naturalesa dels verbs: transitius, intransitius, reflexius, impersonals, etc. per a identificar correctament el seu subjecte (tota una oració, per exemple, en el cas dels impersonals) o els seus complements (directe, indirecte, etc., o el règim específic d'alguns verbs).
- j) Identificar la veu dels verbs per a pensar en els complements adients, com ara el complement directe, en el cas de verbs actius i transitius, o el complement agent en el cas dels verbs passius.
- k) Identificar, naturalment, els casos de totes les paraules declinables: substantius, pronoms, adjectius, per a raonar la seva funció sintàctica i, d'acord amb les lleis de la concordança, procedir a la detecció de sintagmes, és a dir, grups de paraules (un substantiu i el seu complement del nom, una preposició i el seu règim, etc.) amb una funció sintàctica específica (subjecte, complement directe, indirecte, circumstantial, etc.).
- l) Identificar, per tant, les preposicions i el seu règim de cas o casos específics per a poder formar els diferents sintagmes.
- m) No oblidar la resta de paraules indeclinables –a banda de les preposicions i conjuncions ja esmentades–: adverbis, interjeccions i partícules per a la identificació de la seva funció sintàctica.

Com ja s'ha dit, comences a llegir ara un text original i complet, i no pas un seguit d'esquemes sintàctics ordenats de menor a major dificultat; ergo, des del primer moment hi trobaràs esquemes complexos que l'anàlisi sintàctica que adjuntem et revelarà, per a l'estudi i major coneixement dels quals és lògic i necessari que consultis els capítols corresponents dels diferents manuals de sintaxi. Tanmateix i pensant en l'autoavaluació, et suggerim seguir les pautes bàsiques següents:

- a) Prendre nota de tots els esquemes sintàctics que potser no coneixies o que consideres que no domines suficientment i procedir a la consulta lògica en un manual de sintaxi grega.
- b) Recordar que, a la pàgina web del Grup Electra, hi trobaràs l'apartat "Sintaxi" amb exemples d'esquemes sintàctics grecs extrets de diversos textos i autors, amb la lectura dels quals hauries de poder fixar lògicament en la teva memòria l'esquema en què ara has parat esment.
- c) Prendre nota de si, a mesura que avances en la lectura del text, paràgraf rere paràgraf, identifiqués ja els esquemes en què, per desconeixement o escassa praxi, havies reparat i, en cas negatiu, fer de bell nou la consulta pertinent en un manual de sintaxi i llegir més exemples en l'apartat de sintaxi esmentat.

- d) Agrupar en un document personal, a mesura que avances en la lectura del text, aquells esquemes sintàctics coincidents i ja identificats en què necessitis aprofundir i també memoritzar.
- e) Avaluar periòdicament els encerts i errors en la identificació dels esquemes en què ja has reparat, aprofundit i intentat memoritzar anteriorment, per mirar d'establir el grau personal de dedicació i estudi adient en cada cas i en general.
- f) Identificar, un cop llegit el text, els esquemes sintàctics que necessites dominar i practicar i que, tanmateix, no hi apareixen, puix que les diverses consultes dels manuals de sintaxi ja t'han permès de tenir molt present l'índex general de temes.

.....

**IMATGE PLATÒNICA DE LA CAVERNA
PLATÓ. LA REPÚBLICA VII, 514a- 517d**

Text grec:

Μετὰ ταῦτα δὴ, εἶπον, ἀπέικασον τοιούτῳ πάθει τὴν ἡμετέραν φύσιν παιδείας τε πέρι καὶ ἀπαιδευσίας. ἰδὲ γὰρ ἀνθρώπους οἷον ἐν καταγείῳ οἰκήσει σπηλαιώδει, ἀναπεπταμένην πρὸς τὸ φῶς τὴν εἴσοδον ἐχούσῃ μακρὰν παρὰ πᾶν τὸ σπήλαιον, ἐν ταύτῃ ἐκ παίδων ὄντας ἐν δεσμοῖς καὶ τὰ σκέλη καὶ τοὺς αὐχένας, ὥστε μένειν τε αὐτοὺς εἰς τε τὸ πρόσθεν μόνον ὄρᾶν, κύκλῳ δὲ τὰς κεφαλὰς ὑπὸ τοῦ δεσμοῦ ἀδυνάτους περιάγειν, φῶς δὲ αὐτοῖς πυρὸς ἄνωθεν καὶ πόρρωθεν καόμενον ὀπισθεν αὐτῶν, μεταξὺ δὲ τοῦ πυρὸς καὶ τῶν δεσμοτῶν ἐπάνω ὁδόν, παρ' ἣν ἰδὲ τειχίον παρωκοδομημένον, ὥσπερ τοῖς θαυματοποιοῖς πρὸ τῶν ἀνθρώπων πρόκειται τὰ παραφράγματα, ὑπὲρ ὧν τὰ θαύματα δεικνύασιν.

Ὅρῳ, ἔφη.

Ὅρα τοίνυν παρὰ τοῦτο τὸ τειχίον φέροντας ἀνθρώπους σκεύη τε παντοδαπὰ ὑπερέχοντα τοῦ τειχίου καὶ ἀνδριάντας καὶ ἄλλα ζῶα λίθινά τε καὶ ξύλινα καὶ παντοῖα εἰργασμένα, οἷον εἰκὸς τοὺς μὲν φθεγγομένους, τοὺς δὲ σιγῶντας τῶν παραφερόντων.

Ἄτοπον, ἔφη, λέγεις εἰκόνα καὶ δεσμώτας ἀτόπους.

Ὅμοιους ἡμῖν, ἦν δ' ἐγώ. τοὺς γὰρ τοιούτους πρῶτον μὲν ἑαυτῶν τε καὶ ἀλλήλων οἶει ἄν τι ἑωρακέσθαι ἄλλο πλὴν τὰς σκιάς τὰς ὑπὸ τοῦ πυρὸς εἰς τὸ καταντικρὺ αὐτῶν τοῦ σπηλαίου προσπιπτούσας;

Πῶς γάρ, ἔφη, εἰ ἀκινήτους γε τὰς κεφαλὰς ἔχειν ἠναγκασμένοι εἶεν διὰ βίου;

Τί δὲ τῶν παραφερομένων; οὐ ταυτὸν τοῦτο; οὐ ταυτὸν τοῦτο;

Τί μήν;

Εἰ οὖν διαλέγεσθαι οἰοί τ' εἶεν πρὸς ἀλλήλους, οὐ ταῦτα ἡγή ἂν τὰ ὄντα αὐτοὺς νομίζειν ἄπερ ὄρῳεν;

Ἀνάγκη.

Τί δ' εἰ καὶ ἡχῶ τὸ δεσμοτήριον ἐκ τοῦ καταντικρὺ ἔχοι; ὅποτε τις τῶν παριόντων φθέγγαιτο, οἶει ἂν ἄλλο τι αὐτοὺς ἡγεῖσθαι τὸ φθεγγόμενον ἢ τὴν παριούσαν σκιάν;

Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἔφη.

Παντάπασι δὴ, ἦν δ' ἐγώ, οἱ τοιοῦτοι οὐκ ἂν ἄλλο τι νομίζοιεν τὸ ἀληθὲς ἢ τὰς τῶν σκευαστῶν σκιάς.

Πολλὴ ἀνάγκη, ἔφη.

Σκόπει δὴ, ἦν δ' ἐγώ, αὐτῶν λύσιν τε καὶ ἴασιν τῶν τε δεσμῶν καὶ τῆς ἀφροσύνης, οἷα τις ἂν εἴη, εἰ φύσει τοιάδε συμβαίνοι αὐτοῖς. ὅποτε τις λυθείη καὶ ἀναγκάζοιτο ἐξαίφνης ἀνίστασθαί τε καὶ περιάγειν τὸν ἀχένα καὶ βαδίζειν καὶ πρὸς τὸ φῶς ἀναβλέπειν, πάντα δὲ ταῦτα ποιῶν ἀλγοῖ τε καὶ διὰ τὰς μαρμαρυγὰς ἀδυνατοῖ καθορᾶν ἐκεῖνα ὧν τότε τὰς σκιάς ἑώρα, τί ἂν οἶει αὐτὸν εἰπεῖν, εἴ τις αὐτῷ λέγοι ὅτι τότε μὲν ἑώρα φλυαρίας, νῦν δὲ μᾶλλον τι ἐγγυτέρω τοῦ ὄντος καὶ πρὸς μᾶλλον ὄντα τετραμμένος ὀρθότερον βλέπει, καὶ δὴ καὶ ἕκαστον τῶν παριόντων δεικνύς αὐτῷ ἀναγκάζοι ἐρωτῶν ἀποκρίνεσθαι ὅτι ἔστιν; οὐκ οἶει αὐτὸν ἀπορεῖν τε ἂν καὶ ἠγείσθαι τὰ τότε ὁρώμενα ἀληθέστερα ἢ τὰ νῦν δεικνύμενα;

Πολύ γ', ἔφη.

Οὐκοῦν κἂν εἰ πρὸς αὐτὸ τὸ φῶς ἀναγκάζοι αὐτὸν βλέπειν, ἀλγεῖν τε ἂν τὰ ὄμματα καὶ φεύγειν ἀποστρεφόμενον πρὸς ἐκεῖνα ἃ δύναται καθορᾶν, καὶ νομίζειν ταῦτα τῷ ὄντι σαφέστερα τῶν δεικνυμένων;

Οὕτως, ἔφη.

Εἰ δέ, ἦν δ' ἐγώ, ἐντεῦθεν ἔλκοι τις αὐτὸν βία διὰ τραχείας τῆς ἀναβάσεως καὶ ἀνάντους, καὶ μὴ ἀνείη πρὶν ἐξελκύσειεν εἰς τὸ τοῦ ἡλίου φῶς, ἄρα οὐχὶ ὀδυνᾶσθαί τε ἂν καὶ ἀγανακτεῖν ἐλκόμενον, καὶ ἐπειδὴ πρὸς τὸ φῶς ἔλθοι, αὐγῆς ἂν ἔχοντα τὰ ὄμματα μεστὰ ὀρᾶν οὐδ' ἂν ἐν δύνασθαι τῶν νῦν λεγομένων ἀληθῶν;

Οὐ γὰρ ἂν, ἔφη, ἐξαίφνης γε.

Συνηθείας δὴ οἶμαι δέοιτ' ἂν, εἰ μέλλοι τὰ ἄνω ὄψεσθαι. καὶ πρῶτον μὲν τὰς σκιάς ἂν ὀρᾶστα καθορῶ, καὶ μετὰ τοῦτο ἐν τοῖς ὕδασι τὰ τε τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ τῶν ἄλλων εἶδωλα, ὕστερον δὲ αὐτά. ἐκ δὲ τούτων τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ αὐτὸν τὸν οὐρανὸν νύκτωρ ἂν ὀρᾶον θεάσαιτο, προσβλέπων τὸ τῶν ἀστρῶν τε καὶ σελήνης φῶς, ἢ μεθ' ἡμέραν τὸν ἡλιὸν τε καὶ τὸ τοῦ ἡλίου.

Πῶς δ' οὐ;

Τελευταῖον δὴ, οἶμαι, τὸν ἡλιὸν, οὐκ ἐν ὕδασι οὐδ' ἐν ἀλλοτρίᾳ ἔδρα φαντάσματα αὐτοῦ, ἀλλ' αὐτὸν καθ' αὐτὸν ἐν τῇ αὐτοῦ χώρᾳ δύναιτ' ἂν κατιδεῖν καὶ θεάσασθαι οἷός ἐστιν.

Αναγκαῖον, ἔφη.

Καὶ μετὰ ταῦτ' ἂν ἤδη συλλογίζοιτο περὶ αὐτοῦ ὅτι οὗτος ὁ τὰς τε ὥρας παρέχων καὶ ἐνιαυτοὺς καὶ πάντα ἐπιτροπεύων τὰ ἐν τῷ ὁρωμένῳ τόπῳ, καὶ ἐκείνων ὧν σφεῖς ἑώρων τρόπον τινὰ πάντων αἴτιος.

Δῆλον, ἔφη, ὅτι ἐπὶ ταῦτα ἂν μετ' ἐκεῖνα ἔλθοι.

Τί οὖν; ἀναμνησκόμενον αὐτὸν τῆς πρώτης οἰκίσεως καὶ τῆς ἐκεῖ σοφίας καὶ τῶν τότε συνδεσμοτῶν οὐκ ἂν οἶει αὐτὸν μὲν εὐδαιμονίζειν τῆς μεταβολῆς, τοὺς δὲ ἐλεεῖν;

Καὶ μάλα.

Τιμαὶ δὲ καὶ ἔπαινοι εἴ τινες αὐτοῖς ἦσαν τότε παρ' ἀλλήλων καὶ γέρα τῷ ὀξύτατα καθορῶντι τὰ παριόντα, καὶ μνημονεύοντι μάλιστα ὅσα τε πρότερα αὐτῶν καὶ ὕστερα εἰώθει καὶ ἅμα πορεύεσθαι, καὶ ἐκ τούτων δὴ δυνατώτατα ἀπομαντευομένῳ τὸ μέλλον ἤξειν, δοκεῖς ἂν αὐτὸν ἐπιθυμητικῶς αὐτῶν ἔχειν καὶ ζηλοῦν τοὺς παρ' ἐκείνοις

τιμωμένους τε καὶ ἐνδυναστεύοντας, ἢ τὸ τοῦ Ὀμήρου ἂν πεπονθέναι καὶ σφόδρα βούλεσθαι “ἐπάρουρον ἐόντα θητευέμεν ἄλλω ἀνδρὶ παρ’ ἀκλήρω” καὶ ὅτι οὖν ἂν πεπονθέναι μᾶλλον ἢ ‘κεῖνά τε δοξάζειν καὶ ἐκείνως ζῆν;

Οὕτως, ἔφη, ἔγωγε οἶμαι, πᾶν μᾶλλον πεπονθέναι ἂν δέξασθαι ἢ ζῆν ἐκείνως.

Καὶ τότε δὴ ἐννόησον, ἦν δ’ ἐγώ. εἰ πάλιν ὁ τοιοῦτος καταβάς εἰς τὸν αὐτὸν θᾶκον καθίζοιτο, ἄρ’ οὐ σκότους <ἂν> ἀνάπλευς σχοίη τοὺς ὀφθαλμούς, ἐξαίφνης ἦκων ἐκ τοῦ ἡλίου;

Καὶ μάλα γ’, ἔφη.

Τὰς δὲ δὴ σκιάς ἐκείνας πάλιν εἰ δέοι αὐτὸν γνωματεύοντα διαμιλλᾶσθαι τοῖς ἀεὶ δεσμώταις ἐκείνοις, ἐν ᾧ ἀμβλυώττει, πρὶν καταστῆναι τὰ ὄμματα, οὗτος δ’ ὁ χρόνος μὴ πάνυ ὀλίγος εἴη τῆς συνηθείας, ἄρ’ οὐ γέλωτ’ ἂν παράσχοι, καὶ λέγοιτο ἂν περὶ αὐτοῦ ὡς ἀναβάς ἄνω διεφθαρμένος ἦκει τὰ ὄμματα, καὶ ὅτι οὐκ ἄξιον οὐδὲ πειραῖσθαι ἄνω ἰέναι; καὶ τὸν ἐπιχειροῦντα λύειν τε καὶ ἀνάγειν, εἴ πως ἐν ταῖς χερσὶ δύναιντο λαβεῖν καὶ ἀποκτείνειν, ἀποκτείνουσαι ἂν;

Σφόδρα γ’, ἔφη.

Ταύτην τοίνυν, ἦν δ’ ἐγώ, τὴν εἰκόνα, ᾧ φίλε Γλαύκων, προσαπτέον ἅπασαν τοῖς ἔμπροσθεν λεγομένοις, τὴν μὲν δι’ ὄψεως φαινομένην ἔδραν τῆ τοῦ δεσμοτηρίου οἰκῆσει ἀφομοιοῦντα, τὸ δὲ τοῦ πυρὸς ἐν αὐτῇ φῶς τῆ τοῦ ἡλίου δυνάμει. τὴν δὲ ἄνω ἀνάβασιν καὶ θέαν τῶν ἄνω τὴν εἰς τὸν νοητὸν τόπον τῆς ψυχῆς ἀνοδὸν τιθεὶς οὐχ ἁμαρτήση τῆς γ’ ἐμῆς ἐλπίδος, ἐπειδὴ ταύτης ἐπιθυμεῖς ἀκούειν. θεὸς δὲ που οἶδεν εἰ ἀληθῆς οὔσα τυγχάνει. τὰ δ’ οὖν ἐμοὶ φαινόμενα οὕτω φαίνεται, ἐν τῷ γνωστῷ τελευταία ἢ τοῦ ἀγαθοῦ ἰδέα καὶ μόγις ὀραῖσθαι, ὀφθῆῖσα δὲ συλλογιστέα εἶναι ὡς ἄρα πᾶσι πάντων αὕτη ὀρθῶν τε καὶ καλῶν αἰτία, ἐν τε ὀρατῷ φῶς καὶ τὸν τούτου κύριον τεκοῦσα, ἐν τε νοητῷ αὕτη κυρία ἀλήθειαν καὶ νοῦν παρασχομένη, καὶ ὅτι δεῖ ταύτην ἰδεῖν τὸν μέλλοντα ἐμφρόνως πράξειν ἢ ἰδίᾳ ἢ δημοσίᾳ.

Συνοίωμα, ἔφη, καὶ ἐγώ, ὅν γε δὴ τρόπον δύναμαι.

Ἴθι τοίνυν, ἦν δ’ ἐγώ, καὶ τότε συνοιήθητι καὶ μὴ θαυμάσης ὅτι οἱ ἐνταῦθα ἐλθόντες οὐκ ἐθέλουσιν τὰ τῶν ἀνθρώπων πράττειν, ἀλλ’ ἄνω ἀεὶ ἐπιείγονται αὐτῶν αἰ ψυχὰι διατρίβειν. εἰκὸς γὰρ που οὕτως, εἴπερ αὖ κατὰ τὴν προειρημένην εἰκόνα τοῦτ’ ἔχει.

ANÀLISI SINTÀCTICA DE LA IMATGE PLATÒNICA DE LA CAVERNA PLATÓ. LA REPÚBLICA VII, 514a- 517d

Μετὰ ταῦτα δὴ, εἶπον, ἀπέικασον τοιούτῳ πάθει τὴν ἡμετέραν φύσιν παιδείας τε περὶ καὶ ἀπαιδευσίας.

Dues oracions principals, la primera de les quals en parataxi sindètica (coordinació) il·lativa amb el paràgraf anterior per la partícula δὴ, que de fet actua aquí com a nexa:

1) Μετὰ ταῦτα δὴ ... ἀπέικασον τοιούτῳ πάθει τὴν ἡμετέραν φύσιν παιδείας τε περὶ καὶ ἀπαιδευσίας:

. Μετὰ ταῦτα: complement circumstantial

- . (σύ): subjecte
- . ἀπείκασον: verb (imperatiu aorist actiu)
- . τοιούτῳ πάθει: complement circumstancial (instrument, mitjà)
- . τὴν ἡμετέραν φύσιν: complement directe d'ἀπείκασον
- . παιδείας τε πέρι καὶ ἀπαιδευσίας: complements circumstancials (assumptes) en parataxi sindètica (coordinació) copulativa per les conjuncions τε... καὶ i amb la preposició πέρι en posició anastròfica

en el si de la primera oració principal s'obre un parèntesi:

2) εἶπον

- . (ἐγώ): subjecte
- . εἶπον: verb (aorist d'indicatiu actiu)

Traducció:

Sòcrates: 'Tot seguit, doncs', vaig dir, 'imagina't amb una experiència com aquesta la nostra naturalesa no només pel que fa a l'educació, sinó també a la manca d'educació'.

ἰδὲ γὰρ ἀνθρώπους οἷον ἐν καταγείῳ οἰκῆσει σπηλαιώδει, ἀναπεπταμένην πρὸς τὸ φῶς τὴν εἴσοδον ἔχουση μακρὰν παρὰ πᾶν τὸ σπήλαιον, ἐν ταύτῃ ἐκ παίδων ὄντας ἐν δεσμοῖς καὶ τὰ σκέλη καὶ τοὺς ἀυχένας,

Una oració principal en parataxi sindètica (coordinació) il·lativa amb el paràgraf anterior per la conjunció γὰρ:

- . (σύ): subjecte
- . ἰδὲ: verb (imperatiu d'aorist actiu)
- . ἀνθρώπους: complement directe d'ἰδὲ
- . οἷον ἐν καταγείῳ οἰκῆσει σπηλαιώδει: complement circumstancial (lloc) modificat per l'adverbi comparatiu οἷον
- . ἔχουση: participi atributiu de καταγείῳ οἰκῆσει σπηλαιώδει (participi present actiu)
- . τὴν εἴσοδον ... μακρὰν: complement directe d'ἔχουση
- . ἀναπεπταμένην: participi predicatiu del complement directe τὴν εἴσοδον... μακρὰν (participi de perfet mig) (tindriem aquí un exemple de les anomenades oracions completives de participi dependents d'un verb de percepció física)
- . πρὸς τὸ φῶς: complement circumstancial (direcció)
- . παρὰ πᾶν τὸ σπήλαιον: complement circumstancial (lloc)
- . ὄντας: participi també en funció predicativa d'ἀνθρώπους (participi present)
- . ἐν ταύτῃ: complement circumstancial (lloc)
- . ἐκ παίδων: complement circumstancial (distància en el temps)
- . ἐν δεσμοῖς: complement circumstancial (lloc -figuratiu)
- . καὶ τὰ σκέλη καὶ τοὺς ἀυχένας: acusatiu de relació d'ἐν δεσμοῖς en parataxi sindètica (coordinació) copulativa per les conjuncions καὶ... καὶ

Traducció :

Ἐν efecte, mira uns homes com en un habitacle soterrani en forma de cova, que tot al seu llarg té una entrada enfilant-se vers la llum; hi són des de petits (mira'ls essent-hi des de petits), lligats no només de cames sinó també pels colls',

ὥστε μένειν τε αὐτοὺς εἷς τε τὸ πρόσθεν μόνον ὄρα̃ν,

Una hipotaxi (subordinació) consecutiva de l'oració anterior introduïda per la conjunció ὥστε:

- . αὐτοὺς: subjecte
- . μένειν τε... τε... ὄρα̃ν: infinitius de conseqüència en parataxi sindètica (coordinació) copulativa per les conjuncions τε... τε, el segon modificat per l'adverbi de restricció μόνον (adjectiu neutre en funció adverbial)
- . εἷς τὸ πρόσθεν: complement circumstancial (direcció), adverbi substantivat per l'article

Traducció:

'de manera que romanen quiets i miren només cap endavant',

κύκλω δὲ τὰς κεφαλὰς ὑπὸ τοῦ δεσμοῦ ἀδυνάτους περιάγειν,

Una oració principal en parataxi sindètica (coordinació) copulativa amb la principal anterior per la conjunció δέ:

- . (σύ): subjecte
- . (ἰδέ): verb (imperatiu aorist actiu)
- . (ἀνθρώπους): complement directe d'ιδέ
- . ἀδυνάτους: adjectiu en funció predicativa d'ἀνθρώπους
- . περιάγειν: infinitiu final o determinatiu ("incapacitats per a", "incapaços de") que depèn de l'adjectiu predicatiu ἀδυνάτους
- . τὰς κεφαλὰς: complement directe de περιάγειν (infinitiu present actiu)
- . κύκλω: complement circumstancial (mode)
- . ὑπὸ τοῦ δεσμοῦ: complement circumstancial (causa)

Traducció :

'(mira'ls) sense poder girar el cap per causa dels lligams' (mira els seus caps incapaços de...),

φῶς δὲ αὐτοῖς πυρὸς ἄνωθεν καὶ πόρρωθεν καόμενον ὀπισθεν αὐτῶν,

Una oració principal en parataxi sindètica (coordinació) copulativa amb l'anterior per la conjunció δέ:

- . (σύ): subjecte
- . (ἰδέ): verb (imperatiu aorist actiu)
- . φῶς: complement directe d'ιδέ
- . πυρὸς: complement del nom, determinatiu de φῶς
- . αὐτοῖς: complement indirecte

. καόμενον: participi en funció predicativa de φῶς (participi present mig) modificat pels adverbis de lloc ἄνωθεν καὶ πόρρωθεν en parataxi sindètica (coordinació) copulativa per la conjunció καί

. ὄπισθεν αὐτῶν: complement circumstancial (lloc) per raó de l'adverbi ὄπισθεν

Traducció:

'(mira) una llum de foc cremant darrera seu des de dalt i des de lluny',

μεταξὺ δὲ τοῦ πυρὸς καὶ τῶν δεσμωτῶν ἐπάνω ὁδόν,

Una oració principal en parataxi sindètica (coordinació) copulativa amb l'anterior per la conjunció δέ:

. (σύ): subjecte

. (ιδέ): verb (imperatiu aorist actiu)

. ὁδόν: complement directe d'ιδέ modificat per l'adverbi de lloc ἐπάνω

. μεταξὺ... τοῦ πυρὸς καὶ τῶν δεσμωτῶν: complements circumstancials (lloc) en parataxi sindètica (coordinació) copulativa per la conjunció καί

Traducció:

'i entre el foc i els presoners (mira) en la part alta, un camí',

παρ' ἧν ιδέ τειχίον παρῶκοδομημένον,

Una hipotaxi adjectiva de relatiu de l'oració anterior introduïda pel pronom relatiu ἧν, l'antecedent del qual és ὁδόν:

. παρ' ἧν: complement circumstancial (lloc)

. (σύ): subjecte

. ιδέ: verb (imperatiu aorist actiu)

. τειχίον: complement directe d'ιδέ

. παρῶκοδομημένον: participi en funció predicativa de τειχίον (participi perfet passiu)

Traducció :

'vora el qual mira un petit mur construït',

ὥσπερ τοῖς θαυματοποιοῖς πρὸ τῶν ἀνθρώπων πρόκειται τὰ παραφράγματα,

Una hipotaxi (subordinació) comparativa de l'oració anterior introduïda per la conjunció ὥσπερ:

. τὰ παραφράγματα: subjecte

. πρόκειται: verb (present d'indicatiu mig) (concordança subjecte plural neutre –col·lectiu- i verb en singular)

. τοῖς θαυματοποιοῖς: règim sintàctic del verb marcat pel preverbi πρὸ de πρόκειται

. πρὸ τῶν ἀνθρώπων: complement circumstancial (lloc)

Traducció :

'talment com els paravents que es col.loquen davant dels creadors d'espectacles',

ὑπὲρ ὧν τὰ θαύματα δεικνύασιν.

Una hipotaxi (subordinació) adjectiva de relatiu de l'oració anterior introduïda pel pronom relatiu ὧν, l'antecedent del qual és τὰ παραφράγματα:

- . ὑπὲρ ὧν: complement circumstancial (lloc)
- . (els creadors d'espectacles): subjecte
- . δεικνύασιν: verb (present d'indicatiu actiu)
- . τὰ θαύματα: complement directe de δεικνύασιν

Traducció :

'per sobre dels quals, davant al seu torn dels espectadors, els mostren'.

Ἦρῶ, ἔφη.

Dues oracions principals en parataxi asindètica, la primera de les quals també en parataxi asindètica amb el paràgraf anterior:

1) Ἦρῶ:

- . (ἐγώ): subjecte
- . Ἦρῶ: verb (present d'indicatiu actiu)

2) ἔφη:

- . (αὐτός): subjecte
- . ἔφη: verb (imperfet d'indicatiu)

Traducció:

Glaucó: 'Ho veig', deia.

Ἦρα τοίνυν παρὰ τοῦτο τὸ τεχνίον φέροντας ἀνθρώπους σκεύη τε παντοδαπὰ ὑπερέχοντα τοῦ τεχνίου καὶ ἀνδριάντας καὶ ἄλλα ζῶα λίθινά τε καὶ ξύλινα καὶ παντοῖα εἰργασμένα, οἷον εἰκὸς τοὺς μὲν φθειρομένους, τοὺς δὲ σιγῶντας τῶν παραφερόντων.

Una oració principal en parataxi sindètica il·lativa amb el paràgraf anterior per la partícula τοίνυν, que de fet actua aquí com a nexa, i que desenvolupa al seu torn una hipotaxi comparativa per mor de l'adverbi οἷον que de fet actua aquí també com a nexa

Oració principal

Ἦρα τοίνυν παρὰ τοῦτο τὸ τεχνίον φέροντας ἀνθρώπους σκεύη τε παντοδαπὰ ὑπερέχοντα τοῦ τεχνίου καὶ ἀνδριάντας καὶ ἄλλα ζῶα λίθινά τε καὶ ξύλινα καὶ παντοῖα εἰργασμένα:

- . (σύ): subjecte

- . Ὅρα: verb (imperatiu present actiu)
- . παρὰ τοῦτο τὸ τειχίον: complement circumstantial (lloc)
- . ἀνθρώπους: complement directe de Ὅρα
- . φέροντας: participi en funció predicativa del complement directe ἀνθρώπους (participi present actiu)
- . σκεύη τε παντοδαπὰ ὑπερέχοντα τοῦ τειχίου καὶ ἀνδριάντας καὶ ἄλλα ζῶα: complements directes de φέροντας en parataxi sindètica copulativa per les conjuncions τε ... καὶ ... καὶ
- . ὑπερέχοντα: participi atributiu (participi present actiu) de σκεύη τε παντοδαπὰ
- . τοῦ τειχίου: complement circumstantial (separació-distància)
- . εἰργασμένα: participi atributiu de καὶ ἀνδριάντας καὶ ἄλλα ζῶα, tot i que només concerta amb ἄλλα ζῶα (participi de perfet passiu)
- . λίθινά τε καὶ ξύλινα καὶ παντοῖα: adjectius en funció predicativa dels complements directes anteriors, però concertats quant al gènere només amb el darrer i en parataxi sindètica copulativa per les conjuncions τε ... καὶ ... καὶ
- . τοὺς μὲν: complement directe de Ὅρα, correlatiu amb el τοὺς δὲ següent
- . φθεγγομένους: participi en funció predicativa del complement directe τοὺς μὲν (participi present mitg)
- . τοὺς δὲ: complement directe de Ὅρα, correlatiu amb el τοὺς μὲν anterior
- . σιγῶντας: participi en funció predicativa de τοὺς δὲ (participi present actiu)
- . τῶν παραφερόντων: complement del nom, genitiu partitiu dels complements directes (participi present actiu)

Hipotaxi comparativa

οἶον εἰκός:

- . el fet que uns parlin i altres no: subjecte
- . (ἐστί): verb (present d'indicatiu)
- . εἰκός: atribut del subjecte

Traducció:

Sòcrates: 'Mira, doncs, vora aquest petit mur uns homes portant objectes de tota mena que hi sobresurten, i estàtues en forma d'home i d'altres animals, treballats en pedra, fusta i tot tipus de materials, (i), com és natural, uns parlant i altres en silenci'.

Ἄτοπον, ἔφη, λέγεις εἰκόνα καὶ δεσμώτας ἀτόπους.

Dues oracions principals en parataxi asindètica (juxtaposició), la primera de les quals també en parataxi asindètica amb el paràgraf anterior:

1) Ἄτοπον ... λέγεις εἰκόνα καὶ δεσμώτας ἀτόπους:

- . (σύ): subjecte
- . λέγεις: verb (present d'indicatiu actiu)

. εικόνα καὶ δεσμώτας: complements directes de λέγεις en parataxi sindètica (coordinació) copulativa per la conjunció καί

. Ἄτοπον: adjectiu en funció predicativa d'εικόνα

. ἀτόπους: adjectiu en funció predicativa de δεσμώτας

2) ἔφη:

. (αὐτός): subjecte

. ἔφη: verb (imperfet d'indicatiu)

Traducció:

Glaucó: 'Parles d'una imatge estranya', deia, 'i de presoners estranys'.

Ὅμοιους ἡμῖν, ἦν δ' ἐγώ.

Dues oracions principals, la primera de les quals en parataxi asindètica (juxtaposició) amb el paràgraf anterior i la segona en parataxi sindètica (coordinació) adversativa amb la primera per la conjunció δέ:

1) Ὅμοιους ἡμῖν:

. (ἐγώ): subjecte

. (λέγω): verb (present d'indicatiu)

. (δεσμώτας): complement directe de λέγω

. Ὅμοιους: adjectiu en funció predicativa de δεσμώτας

. ἡμῖν: datiu règim sintàctic de Ὅμοιους

2) ἦν δ' ἐγώ:

. ἦν: verb (imperfet d'indicatiu)

. ἐγώ: subjecte

Traducció:

Sòcrates: 'Però iguals a nosaltres', deia jo.

τοὺς γὰρ τοιοῦτους πρῶτον μὲν ἑαυτῶν τε καὶ ἀλλήλων οἶε ἂν τι ἑωρακέναι ἄλλο πλὴν τὰς σκιὰς τὰς ὑπὸ τοῦ πυρὸς εἰς τὸ καταντικρὺ αὐτῶν τοῦ σπηλαίου προσπιπτούσας;

Una oració principal interrogativa directa en parataxi sindètica (coordinació) il·lativa amb el paràgraf anterior per la conjunció γάρ:

. Segons l'anàlisi tradicional, d'οἶε πρῶτον μὲν, en depèn una oració completiva d'infinitiu no concertada (hipotaxi) amb un subjecte propi en acusatiu:

. τοὺς τοιοῦτους: subjecte

. ἂν... ἑωρακέναι: verb modificat per la partícula modal ἂν que li dóna un valor potencial (infinitiu perfet actiu)

. τι ἄλλο: primer complement directe de ἑωρακέναι

. ἑαυτῶν τε καὶ ἀλλήλων: complements del nom, genitius possessius de τι ἄλλο en parataxi sindètica (coordinació) copulativa per les conjuncions τε καὶ

- . πλήν τὰς σκιὰς: segon complement directe de l'infinitiu modificat per l'adverbi d'exclusió πλήν
  - . τὰς... προσπιπτούσας: participi atributiu de τὰς σκιὰς (participi present actiu)
  - . ὑπὸ τοῦ πυρός: complement circumstancial (causa)
  - . εἰς τὸ καταντικρὺ: complement circumstancial (direcció)
  - . αὐτῶν: genitiu possessiu d'εἰς τὸ καταντικρὺ
  - . τοῦ σπηλαίου: genitiu possessiu de τὸ καταντικρὺ αὐτῶν
- però, sense canviar la traducció, proposem també l'anàlisi següent del que fóra ara una única oració:**
- . τοὺς τοιούτους: complement directe d'οἶει
  - . ἄν... ἔωρακέναί: infinitiu en funció predicativa del complement directe τοὺς τοιούτους modificat per la partícula modal ἄν que li dóna un valor potencial
  - ... (com en l'anàlisi anterior)

Traducció:

'Primer de tot, ¿creus, en efecte, que uns presoners d'aquesta mena podrien haver vist, no només de si mateixos sinó també els uns dels altres, cap altre cosa que no siguin les ombres que per causa del foc es projecten sobre la part de la cova de davant seu?'

Πῶς γάρ, ἔφη, εἰ ἀκινήτους γε τὰς κεφαλὰς ἔχειν ἠναγκασμένοι εἶεν διὰ βίου;

Període condicional potencial, l'apòdosi del qual es una oració principal interrogativa directa en parataxi sindètica (coordinació) il·lativa amb el paràgraf anterior per la conjunció γάρ, en el si de la qual hi trobem una altra oració principal: ἔφη

Pròtasi del període condicional (hipotaxi)

εἰ ἀκινήτους γε τὰς κεφαλὰς ἔχειν ἠναγκασμένοι εἶεν διὰ βίου;

- . εἰ: conjunció condicional
- . (els presoners): subjecte
- . ἠναγκασμένοι εἶεν: verb (optatiu de perfet passiu)
- . ἔχειν: infinitiu dependent del verb ἠναγκασμένοι εἶεν (infinitiu present actiu)
- . γε τὰς κεφαλὰς: complement directe d'ἔχειν, modificat per l'adverbi de restricció γε
- . ἀκινήτους: adjectiu en funció predicativa de τὰς κεφαλὰς
- . διὰ βίου: complement circumstancial (extensió en el temps)

Apòdosi del període condicional

Πῶς γάρ :

- . (els presoners): subjecte
- . Πῶς: adverbi interrogatiu de mode
- . (ἄν... ἔωρακέναί): verb que ara hauria d'aparèixer en optatiu perfet
- . (τι... ἄλλο πλήν τὰς σκιὰς): complement directe d'ἄν... ἔωρακέναί

Parèntesi :

- . (αὐτός): subjecte
- . ἔφη: verb (imperfet d'indicatiu)

Traducció:

Glaucó: 'En efecte, com podrien haver vist (cap altra cosa que no siguin les ombres), deia, si de per vida haurien estat forçats a tenir, si més no els caps, immòbils?'

Τί δὲ τῶν παραφερομένων; οὐ ταῦτόν τοῦτο;

Una oració principal en parataxi sindètica (coordinació) copulativa amb el paràgraf anterior per la conjunció δέ:

- . (els presoners): subjecte
  - . (podrien haver vist): verb
  - . Τί: complement directe
  - . τῶν παραφερομένων: complement del nom, determinatiu de Τί (participi present passiu substantivat per l'article –atributiu, doncs)
- (potser caldria no descartar la hipòtesi que Τί quedés lliure de qualsevol dependència sintàctica anterior tot assumint una "sobirania" sintàctica plena; és a dir, es tractaria d'un nominatiu subjecte en una oració nominal: "I què dels...?")

Traducció:

Sòcrates: 'I, d'altra banda, què podrien haver vist dels objectes transportats?'

οὐ ταῦτόν τοῦτο;

Una oració principal en parataxi asindètica amb l'anterior:

- . τοῦτο: subjecte
- . (ἐστίν): verb modificat per l'adverbi de negació οὐ
- . ταῦτόν: predicat nominal o atribut de τοῦτο

Traducció:

'No fóra el mateix cas?'

Τί μὴν;

Una oració principal nominal interrogativa directa en parataxi asindètica amb l'anterior:

- . (els presoners): subjecte
- . (podrien haver vist -ἄν... ἐωρακέναι): verb modificat per la partícula asseverativa μὴν
- Τί: complement directe

Traducció:

Glaucó: 'Què podrien haver vist, certament?'

Εἰ οὖν διαλέγεσθαι οἰοί τ' εἶεν πρὸς ἀλλήλους, οὐ ταῦτα ἡγήη ἂν τὰ ὄντα αὐτοὺς νομίζειν ἄπερ ὀρῶεν;

Període condicional (potencial-real) en parataxi sindètica (coordinació) il·lativa amb l'oració anterior per la conjunció οὖν, la pròtasi del qual introduïda per la conjunció Εἰ (hipotaxi) és:

Εἰ ... διαλέγεσθαι οἰοί τ' εἶεν πρὸς ἀλλήλους:

- . (els presoners): subjecte
- . τ' εἶεν: verb modificat per la conjunció coordinada copulativa enclítica τ' en funció adverbial (*etiam*) (optatiu de present)
- . οἰοί: predicat nominal o atribut del subjecte
- . διαλέγεσθαι: infinitiu determinatiu de οἰοί (infinitiu present mig)
- . πρὸς ἀλλήλους: complement circumstancial (direcció)

mentre que l'apòdosi és una oració principal interrogativa directa:

οὐ ταῦτα ἤγῃ ἂν τὰ ὄντα αὐτοὺς νομίζειν... ;

- . (σύ): subjecte
  - . ἤγῃ: verb (present d'indicatiu mig)
- Segons l'anàlisi tradicional, de ἤγῃ, en depèn una oració completiva d'infinitiu no concertada (hipotaxi) amb un subjecte propi en acusatiu:
- . αὐτοὺς: subjecte
  - . ἂν... νομίζειν: verb modificat per la partícula modal ἂν que li dóna un valor potencial (infinitiu present actiu)
  - . ταῦτα: complement directe de νομίζειν
  - . τὰ ὄντα: substantiu en funció predicativa de ταῦτα (participi present, participi substantivat per l'article -atributiu, doncs)

però, sense canviar la traducció, proposem també l'anàlisi següent del que fóra ara una única oració:

- . (σύ): subjecte
  - . ἤγῃ: verb (present d'indicatiu mig)
  - . αὐτοὺς: complement directe de ἤγῃ
  - . ἂν... νομίζειν: infinitiu en funció predicativa del complement directe αὐτοὺς modificat per la partícula modal ἂν que li dóna un valor potencial (infinitiu present actiu)
- ... (com en l'anàlisi anterior)

L'apòdosi desenvolupa al seu torn una hipotaxi (subordinació) adjectiva de relatiu introduïda pel pronom relatiu ἅπερ, l'antecedent del qual és ταῦτα amb qui concerta en gènere i nombre – i aquí també en cas

ἅπερ ὀρῶεν:

- . (els presoners): subjecte
- . ἅπερ: complement directe modificat per la partícula enclítica περ
- . ὀρῶεν: verb (optatiu present actiu)

Traducció:

Sòcrates: 'Així, doncs, si poguessin fins i tot parlar-se, ¿no penses que creurien que la realitat és precisament això que poden veure?'

Ἀνάγκη.

Una oració principal nominal en parataxi asindètica (juxtaposició) amb el paràgraf anterior . la interrogació anterior esdevinguda afirmació; és a dir, “el fet que creurien que la realitat és precisament això que veurien”: subjecte
. (ἐστίν): verb copulatiu (present d’indicatiu)
. Ἀνάγκη: substantiu en funció d’atribut del subjecte
(potser caldria no descartar, tanmateix, que Ἀνάγκη quedés lliure de qualsevol dependència sintàctica anterior tot assumint una “sobirania” sintàctica plena; és a dir, es tractaria d’un nominatiu subjecte en una oració nominal).

Traducció:

Glaucó: ‘Per força’ (és forços que sigui així).

Τί δ' εἰ καὶ ἤχῳ τὸ δεσμωτήριον ἐκ τοῦ καταντικρὺ ἔχοι;

Període condicional potencial en parataxi sindètica (coordinació) copulativa amb l’oració anterior per la conjunció δέ, la pròtasi del qual (hipotaxi, subordinació) introduïda per la conjunció εἰ és

εἰ καὶ ἤχῳ τὸ δεσμωτήριον ἐκ τοῦ καταντικρὺ ἔχοι:

- . τὸ δεσμωτήριον: subjecte
- . καὶ... ἔχοι: verb modificat per la conjunció coordinada copulativa καὶ en funció adverbial (*etiam*) (optatiu present actiu)
- . ἤχῳ: complement directe d’ἔχοι
- . ἐκ τοῦ καταντικρὺ: complement circumstancial (separació-distància)

i l’apòdosi és

Τί δ’:

Τί: subjecte

Traducció:

Sòcrates: ‘¿I què si la presó tingués també eco des de la part del davant?’.

ὅποτε τις τῶν παριόντων φθέγξαιτο, οἶει ἂν ἄλλο τι αὐτοὺς ἡγεῖσθαι τὸ φθεγγόμενον ἢ τὴν παριούσαν σκιάν;

Una oració principal interrogativa directa en parataxi asindètica (juxtaposició) amb el paràgraf anterior:

οἶει ἂν ἄλλο τι αὐτοὺς ἡγεῖσθαι τὸ φθεγγόμενον ἢ τὴν παριούσαν σκιάν;

Segons l’anàlisi tradicional, del verb οἶει, en depén una oració completiva d’infinitiu no concertada (hipotaxi), amb un subjecte propi en acusatiu:

- . αὐτοὺς: subjecte
- . ἂν... ἡγεῖσθαι: verb modificat per la partícula modal ἂν que li dóna un valor potencial (infinitiu present mig)

. τὸ φθεγγόμενον: complement directe de ἡγεῖσθαι (participi present passiu substantivat per l'article –atributiu, doncs)

. ἄλλο τι ... ἢ τὴν παρῖοῦσαν σκιάν: predicatius del complement directe, el segon introduït per la conjunció coordinada disjuntiva ἢ marcant exclusió i en correlació amb el ἄλλο anterior
però, sense canviar la traducció, proposem també l'anàlisi següent del que fóra ara una única oració:

. αὐτοὺς: complement directe d'οἶει

. ἄν... ἡγεῖσθαι: infinitiu en funció predicativa del complement directe αὐτοὺς modificat per la partícula modal ἄν que li dóna un valor potencial (infinitiu present mig)

... (com en l'anàlisi anterior)

l'oració principal desenvolupa al seu torn una hipotaxi (subordinació) temporal introduïda per la conjunció ὅποτε:

ὅποτε τις τῶν παριόντων φθέγγαιτο:

. τις: subjecte

. τῶν παριόντων: genitiu partitiu de τις (participi present actiu substantivat per l'article –atributiu, doncs)

. φθέγγαιτο: verb (optatiu aorist mig)

Traducció:

'Quan algú dels que passessin parlés, ¿creus que tindrien la seva veu per res que no fos l'ombra que passa?'

Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἔφη.

Dues oracions principals en parataxi asindètica, la primera de les quals també ho està amb el paràgraf anterior:

1) Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ':

. Μὰ Δί': expressió a mode d'interjecció

. ἔγωγ': subjecte modificat per la partícula restrictiva γε

. οὐκ (οἶομαι): verb modificat per l'adverbi de negació

. (la interrogació plantejada en l'oració anterior): complement directe d'οἶομαι

2) ἔφη:

. (αὐτός): subjecte

. ἔφη: verb (imperfet d'indicatiu)

Traducció:

Glaucó: 'Per Zeus! No pas jo', deia.

Παντάπασι δὴ, ἦν δ' ἐγώ, οἱ τοιοῦτοι οὐκ ἄν ἄλλο τι νομίζοιεν τὸ ἀληθὲς ἢ τὰς τῶν σκευαστῶν σκιάς.

Dues oracions principals, la primera de les quals en parataxi sindètica (coordinació) il·lativa per la partícula δή, que de fet actua aquí com a nexa, i la segona en parataxi sindètica (coordinació) copulativa amb la primera per la conjunció δέ

1) Παντάπασι δή... οἱ τοιοῦτοι οὐκ ἂν ἄλλο τι νομίζοιεν τὸ ἀληθές ἢ τὰς τῶν σκευαστῶν σκιάς:

. οἱ τοιοῦτοι: subjecte

. Παντάπασι... οὐκ ἂν... νομίζοιεν: verb modificat per l'adverbi Παντάπασι, el de negació οὐκ i la partícula modal ἂν que li dóna un valor potencial

. τὸ ἀληθές: complement directe de νομίζοιεν

. ἄλλο τι... ἢ τὰς... σκιάς: predicatius del complement directe τὸ ἀληθές, el segon introduït per la conjunció coordinada disjuntiva ἢ marcant exclusió en correlació amb el ἄλλο anterior

. τῶν σκευαστῶν: genitiu possessiu de τὰς... σκιάς

2) ἦν δ' ἐγώ:

. ἦν: verb (imperfet d'indicatiu)

. ἐγώ: subjecte

Traducció.

Sòcrates: 'Sens dubte, doncs', deia jo al meu torn, 'homes així no tindrien per vertader res que no fossin les ombres dels objectes transportats'.

Πολλὴ ἀνάγκη, ἔφη.

Dues oracions principals en parataxi asindètica (juxtaposició), la primera de les quals també ho està amb el paràgraf anterior

1) Πολλὴ ἀνάγκη:

. (l'afirmació expressada en l'oració anterior): subjecte

. (ἐστί): verb (present d'indicatiu)

. Πολλὴ ἀνάγκη: predicat nominal o atribut del subjecte

(potser caldria no descartar, tanmateix, la hipòtesi que Πολλὴ ἀνάγκη quedés lliure de qualsevol dependència sintàctica anterior tot assumint una "sobirania" sintàctica plena; és a dir, es tractaria d'un nominatiu subjecte en una oració nominal)

2) ἔφη:

. (αὐτός): subjecte

. ἔφη: verb (imperfet d'indicatiu).

Traducció:

Glaucó: 'Per força', deia (És molt forçós que sigui així).

Σκόπει δή, ἦν δ' ἐγώ, αὐτῶν λύσιν τε καὶ ἴασιν τῶν τε δεσμῶν καὶ τῆς ἀφροσύνης, οἷα τις ἂν εἶη, εἰ φύσει τοιάδε συμβαίνοι αὐτοῖς.

Dues oracions principals, la primera de les quals en parataxi sindètica (coordinació) il·lativa per la partícula δή, que de fet actua aquí com a nexa

1) Σκόπει δὴ... αὐτῶν λύσιν τε καὶ ἴασιν τῶν τε δεσμῶν καὶ τῆς ἀφροσύνης:

. (σύ): subjecte

. Σκόπει: verb (imperatiu present actiu)

. λύσιν τε καὶ ἴασιν: complements directes de Σκόπει en parataxi sindètica (coordinació) copulativa per les conjuncions τε καὶ

. αὐτῶν... τῶν τε δεσμῶν καὶ τῆς ἀφροσύνης: complements del nom respectius de λύσιν τε καὶ ἴασιν en parataxi sindètica (coordinació) copulativa per les conjuncions τε... καὶ

la segona oració principal, un parèntesi, està en parataxi sindètica (coordinació) copulativa amb la primera per la conjunció δέ

2) ἦν δ' ἐγώ:

. ἦν: verb (imperfet d'indicatiu)

. ἐγώ: subjecte

la primera principal desenvolupa alhora una hipotaxi (subordinació) completiva interrogativa indirecta en funció de complement directe de Σκόπει introduïda pel pronom interrogatiu qualitatiu οἷα, i que alhora és l'apòdosi d'un període condicional potencial

οἷα τις ἂν εἶη:

. (els complements directes de la primera principal considerats cadascun singularment i en nominatiu): subjecte

οἷα τις: predicat nominal o atribut del subjecte (concertat en singular amb el darrer)

ἂν εἶη: verb modificat per la partícula modal ἂν que li dóna un valor potencial (optatiu present)

la pròtasi del qual és

εἰ φύσει τοιάδε συμβαίνοι αὐτοῖς:

. εἰ: conjunció condicional

. τοιάδε: subjecte (concordança subjecte plural neutre –col.lectiu- i verb en singular)

. συμβαίνοι: verb (optatiu present actiu)

. αὐτοῖς: datiu règim sintàctic del verb

. φύσει: complement circumstancial

Traducció:

Σòcrates: 'Mira d'escatir, doncs, deia jo al meu torn, quin tipus no només d'alliberament sinó també de guarició de l'esclavatge i de la ignorància tindrien, si quelcom així els passés en la realitat' (Mira d'escatir, doncs, de l'alliberament i de la guarició de l'esclavatge, quin tipus seria, sí...).

ὁπότε τις λυθείη καὶ ἀναγκάζοιτο ἐξαίφνης ἀνίστασθαι τε καὶ περιάγειν τὸν αὐχένα καὶ βαδίζειν καὶ πρὸς τὸ φῶς ἀναβλέπειν, πάντα δὲ ταῦτα ποιῶν ἀλγοῖ τε καὶ διὰ τὰς μαρμαρυγὰς ἀδυνατοῖ καθορᾶν ἐκεῖνα ὧν τότε τὰς σκιάς ἐώρα, τί ἂν οἶει αὐτὸν εἰπεῖν, εἴ τις αὐτῷ λέγοι ὅτι τότε μὲν ἐώρα φλυαρίας, νῦν δὲ μᾶλλον τι ἐγγυτέρω τοῦ ὄντος καὶ πρὸς μᾶλλον ὄντα τετραμμένος ὀρθότερον βλέπει, καὶ δὴ καὶ ἕκαστον τῶν παριόντων δεικνὺς αὐτῷ ἀναγκάζοι ἐρωτῶν ἀποκρίνεσθαι ὅτι ἔστιν;

Una oració principal interrogativa directa en parataxi asindètica (juxtaposició) amb el paràgraf anterior

τί ἂν οἶει αὐτὸν εἰπεῖν... ;

. (σύ): subjecte

. (οἶει): verb (present d'indicatiu)

Segons l'anàlisi tradicional, d'οἶει, en depèn una oració completiva d'infinitiu no concertada (hipotaxi) en funció de complement directe, amb un subjecte propi en acusatiu:

. αὐτὸν: subjecte

. ἂν... εἰπεῖν: verb modificat per la partícula modal ἂν que li dóna un valor potencial (infinitiu aorist actiu)

. τί: complement directe d'εἰπεῖν

però, sense canviar la traducció, proposem també l'anàlisi següent del que fóra ara una única oració:

. αὐτὸν: complement directe d'οἶει

. ἂν... εἰπεῖν: infinitiu en funció predicativa del complement directe αὐτὸν modificat per la partícula modal ἂν que li dóna un valor potencial (aorist actiu)

... (com en l'anàlisi anterior)

Aquesta oració principal desenvolupa quatre hipotaxis (subordinacions) temporals introduïdes per la conjunció ὅποτε, les dues primeres en parataxi sindètica (coordinació) copulativa per la conjunció καὶ, la tercera amb la segona en parataxi sindètica copulativa per les conjuncions δὲ... τε, i la quarta amb la tercera en parataxi sindètica copulativa per la conjunció καὶ:

1) ὅποτε τις λυθείη:

. τις: subjecte

. λυθείη: verb (optatiu aorist passiu)

2) καὶ ἀναγκάζοιτο ἐξαίφνης ἀνίστασθαί τε καὶ περιάγειν τὸν αὐχένα καὶ βαδίζειν καὶ πρὸς τὸ φῶς ἀναβλέπειν:

. (τις): subjecte

. ἀναγκάζοιτο ἐξαίφνης: verb modificat per l'adverbi ἐξαίφνης (optatiu present passiu)

. ἀνίστασθαί τε καὶ περιάγειν... καὶ βαδίζειν καὶ... ἀναβλέπειν: infinitius que són règim sintàctic del verb ἀναγκάζοιτο en parataxi sindètica copulativa per les conjuncions τε καὶ... καὶ ... καὶ (infinitius de present, el primer en veu mitja i la resta en veu activa)

. τὸν αὐχένα: complement directe de περιάγειν

. πρὸς τὸ φῶς: complement circumstancial de περιάγειν τὸν αὐχένα (direcció)

3) πάντα δὲ ταῦτα ποιῶν ἀλγοῖ τε:

. (τις): subjecte

. ποιῶν: participi apositiu al subjecte (participi present actiu)

. πάντα ταῦτα: complement directe de ποιῶν

. ἀλγοῖ: verb (optatiu present actiu)

4) καὶ διὰ τὰς μαρμαρυγὰς ἀδυνατοῖ καθορᾶν ἐκεῖνα:

- . (τις): subjecte
- . ἀδυνατοῖ: verb (optatiu present actiu)
- . διὰ τὰς μαρμαρυγὰς: complement circumstantial (causa)
- . καθορᾶν: infinitiu final dependent d'ἀδυνατοῖ ("no tingués capacitat per a"; infinitiu present actiu)
- . ἐκεῖνα: complement directe de καθορᾶν

aquesta darrera hipotaxi temporal desenvolupa al seu torn una hipotaxi (subordinació) adjectiva de relatiu introduïda pel pronom relatiu ὧν, l'antecedent del qual es l'ἐκεῖνα de l'oració anterior

ὧν τότε τὰς σκιᾶς ἕωρα:

- . (τις): subjecte
- . τότε... ἕωρα: verb modificat per l'adverbi de temps τότε (imperfet d'indicatiu actiu)
- . τὰς σκιᾶς: complement directe de ἕωρα
- . ὧν: genitiu possessiu d'ἐκεῖνα

l'oració principal analitzada abans és alhora l'apòdosi d'un període condicional potencial-real, la protasi del qual és

εἴ τις αὐτῷ λέγοι:

- . εἴ: conjunció condicional
- . τις: subjecte
- . αὐτῷ: complement indirecte
- . λέγοι: verb (optatiu present actiu)

Aquesta protasi desenvolupa al seu torn dues hipotaxis (subordinacions) completives en funció de complement directe de λέγοι introduïdes per la conjunció ὅτι, la segona de les quals en parataxi sindètica (coordinació) adversativa amb la primera per la conjunció δέ

1) ὅτι τότε μὲν ἕωρα φλυαρίας:

- . (αὐτός): subjecte, referit evidentment al presoner alliberat
- . τότε μὲν ἕωρα: verb modificat per l'adverbi temporal τότε correlatiu amb el νῦν δὲ següent (imperfet d'indicatiu actiu)
- . φλυαρίας: complement directe de ἕωρα

2) νῦν δὲ μᾶλλον τι ἐγγυτέρω τοῦ ὄντος καὶ πρὸς μᾶλλον ὄντα τετραμμένος ὀρθότερον βλέπει:

- . (αὐτός): subjecte, referit evidentment al presoner alliberat
- . μᾶλλον τι ἐγγυτέρω... τετραμμένος: participi apositiu del subjecte modificat per l'adverbi de lloc ἐγγυτέρω intensificat pel de quantitat μᾶλλον τι (participi perfet passiu)
- . τοῦ ὄντος: complement determinatiu de l'adverbi ἐγγυτέρω (participi present substantivat per l'article –atributiu, doncs)
- . πρὸς μᾶλλον ὄντα: complement circumstantial de τετραμμένος (direcció) (participi present)

. νῦν δὲ... ὀρθότερον βλέπει: verb modificat per l'adverbi de temps νῦν δὲ correlatiu al τότε μὲν anterior i per l'adjectiu neutre ὀρθότερον en funció d'adverbi de mode (optatiu present actiu)

s'obre ara una segona pròtasi en parataxi sindètica amb l'anterior per les conjuncions καὶ i la partícula asseverativa δὴ

καὶ δὴ καὶ ἕκαστον τῶν παριόντων δεικνὺς αὐτῷ ἀναγκάζει ἐρωτῶν ἀποκρίνεσθαι

. (εἰ): conjunció condicional

. (τις): subjecte

. δεικνὺς: participi apositiu temporal al subjecte (participi present actiu)

. ἕκαστον: complement directe de δεικνὺς

. τῶν παριόντων: genitiu determinatiu de ἕκαστον (participi present substantivat per l'article – atributiu, doncs)

. αὐτῷ: complement indirecte

. ἀναγκάζει: verb (optatiu present actiu)

. ἐρωτῶν: participi en funció predicativa del subjecte (o participi apositiu modal) (participi present actiu)

. ἀποκρίνεσθαι: infinitiu règim d'ἀναγκάζει

pròtasi que desenvolupa alhora una hipotaxi completiva interrogativa indirecta en funció de complement directe d'ἀποκρίνεσθαι introduïda pel pronom interrogatiu ὅτι

ὅτι ἔστιν;

. ὅτι: subjecte d'ἔστιν i complement directe d'ἀποκρίνεσθαι

. ἔστιν: verb copulatiu (present d'indicatiu)

Traducció:

'Quan un d'ells fos alliberat i, de sobte, hagués d'aixecar-se, girar el coll, caminar i alçar la vista vers la llum, i, en fer-ho, sentís dolor i, per mor de l'enlluernament, no pogués veure allò del que aleshores veia l'ombra, ¿què creus que respondria si algu li deia que abans veia foteses, mentre que, ara, una mica més a prop del que és real i girat vers un ens superior, hi pot veure més correctament, i si, en assenyalar-li cadascun dels objectes que passen, el forcés també, tot fent-li preguntes, a respondre què és?'

οὐκ οἶει αὐτὸν ἀπορεῖν τε ἂν καὶ ἠγεῖσθαι τὰ τότε ὁρώμενα ἀληθέστερα ἢ τὰ νῦν δεικνύμενα;

Una oració principal interrogativa directa en parataxi asindètica (juxtaposició) amb el paràgraf anterior

. (σύ): subjecte

. οὐκ οἶει: verb modificat per l'adverbi de negació οὐκ

Segons l'anàlisi tradicional, d'οἶει, en depèn una oració completiva d'infinitiu no concertada (hipotaxi) en funció de complement directe amb un subjecte propi en acusatiu:

. αὐτὸν: subjecte

. ἀπορεῖν τε ἂν... καὶ ἡγεῖσθαι: verbs modificats per la partícula modal ἂν que els dóna un valor potencial en parataxi sindètica (coordinació) per les conjuncions τε καὶ (infinitius de present actiu i mig respectivament)

. τὰ τότε ὁρώμενα ... ἢ τὰ νῦν δεικνύμενα: complements directes de ἡγεῖσθαι modificats pels adverbis de temps τότε i νῦν; ἢ τὰ νῦν δεικνύμενα és, a més, el segon terme de la comparació introduïda per ἀληθέστερα (participis de present passius substantivats per l'article –atributius, doncs)

. ἀληθέστερα: adjectiu en grau comparatiu i en funció predicativa de τὰ τότε ὁρώμενα

però, sense canviar la traducció, proposem també l'anàlisi següent del que fóra ara una única oració:

. αὐτὸν: complement directe d'οἶει

. ἀπορεῖν τε ἂν... καὶ ἡγεῖσθαι: infinitius en funció predicativa del complement directe αὐτὸν modificats per la partícula modal ἂν que li dóna un valor potencial

... (com en l'anàlisi anterior)

Traducció:

'No creus que dubtaria i tindria per més vertader allò vist llavors que allò indicat ara?'

Πολύ γ', ἔφη.

Dues oracions principals en parataxi asindètica (juxtaposició), la primera de les quals també ho està amb l'oració anterior.

1) Πολύ γ':

. (ἐγώ): subjecte

. (οἶομαι): verb modificat per l'adjectiu neutre Πολύ en funció d'adverbi de quantitat i per la partícula γ'

2) ἔφη:

. (αὐτός): subjecte

. ἔφη: verb (imperfet d'indicatiu)

Traducció :

Glaucó: 'I tant!', deia (Ho crec molt, deia).

Οὐκοῦν κἂν εἰ πρὸς αὐτὸ τὸ φῶς ἀναγκάζοι αὐτὸν βλέπειν, ἀλγεῖν τε ἂν τὰ ὄμματα καὶ φεύγειν ἀποστρεφόμενον πρὸς ἐκεῖνα ἃ δύναται καθορᾶν, καὶ νομίζειν ταῦτα τῶ ὄντι σαφέστερα τῶν δεικνυμένων;

Una oració principal interrogativa directa en parataxi sindètica (coordinació) il·lativa amb el paràgraf anterior per la conjunció οὖν, interrogació que demana una resposta afirmativa i que és l'apòdosi d'un període condicional potencial-real

Οὐκοῦν... ἀλγεῖν τε ἂν τὰ ὄμματα καὶ φεύγειν ἀποστρεφόμενον πρὸς ἐκεῖνα... καὶ νομίζειν ταῦτα τῶ ὄντι σαφέστερα τῶν δεικνυμένων;

- . (σύ): subjecte
- . Οὐκ (οἶει): verb modificat per l'adverbi de negació Οὐκ (present d'indicatiu mig)
- Segons l'anàlisi tradicional, d'οἶει –aquí sobreentès-, en depèn una oració completiva d'infinitiu no concertada (hipotaxi) en funció de complement directe, amb un subjecte propi en acusatiu:
- . (αὐτόν): subjecte (el presoner alliberat)
- . ἀλγεῖν τε ἄν... καὶ φεύγειν... καὶ νομίζειν: verbs en parataxi sindètica (coordinació) copulativa per les conjuncions τε... καὶ... καὶ i modificats per la partícula modal ἄν tot atorgant-los un valor potencial (infinitiu de present actiu)
- . τὰ ὄμματα: acusatiu de relació d'ἀλγεῖν
- . ἀποστρεφόμενον: participi apositiu al subjecte (αὐτόν) (present mig)
- . πρὸς ἐκεῖνα: complement circumstancial (direcció)
- . ταῦτα: complement directe de νομίζειν
- . σαφέστερα: adjectiu en grau comparatiu i en funció predicativa de ταῦτα
- . τῶν δεικνυμένων: segon terme de la comparació (participi present passiu, substantivat per l'article –atributiu, doncs)
- . τῷ ὄντι: complement circumstancial (lloc, figuratiu: «en allò que és») (participi present, substantivat per l'article –atributiu, doncs)

però, sense canviar la traducció, proposem també l'anàlisi següent del que fóra ara una única oració:

- . (αὐτόν): complement directe d'οἶει (el presoner alliberat)
- . ἀλγεῖν τε ἄν... καὶ φεύγειν ... καὶ νομίζειν: infinitius en funció predicativa del complement directe (αὐτόν)
- ... (com en l'anàlisi anterior)

el primer infinitiu i el seu complement directe desenvolupen a seu torn una hipotaxi (subordinació) adjectiva de relatiu introduïda pel pronom relatiu ἃ, l'antecedent del qual és ἐκεῖνα

ἃ δύναται καθορᾶν:

- . ἃ: complement directe de καθορᾶν
- . (αὐτός): subjecte
- . δύναται: verb (present d'indicatiu mig)
- . καθορᾶν: complement directe de δύναται (infinitiu present actiu)

i la pròtasi (hipotaxi) del període condicional introduïda per la conjunció εἰ és

κἄν εἰ πρὸς αὐτὸ τὸ φῶς ἀναγκάζοι αὐτὸν βλέπειν :

- . (τις): subjecte
- . ἀναγκάζοι: verb (optatiu present actiu) modificat per la conjunció καὶ de κἄν, aquí en funció adverbial (*etiam*)
- . αὐτόν: complement directe d'ἀναγκάζοι
- . βλέπειν: infinitiu règim sintàctic d'ἀναγκάζοι + acusatiu (infinitiu present actiu)
- . πρὸς αὐτὸ τὸ φῶς: complement circumstancial de βλέπειν (direcció)

Traducció:

Sòcrates: '¿No creus, per tant, que, si se'l forçava també a mirar la llum mateixa, li farien mal els ulls i, tot donant la volta, fugiria vers allò que pot mirar, i això ho tindria per realment més clar que allò que li es mostrat?'

Οὕτως, ἔφη.

Dues oracions principals en parataxi asindética (juxtaposició), la primera de les quals també ho està amb el paràgraf anterior

1) Οὕτως:

. (ἐγώ): subjecte

. (οἶομαι): verb modificat per l'adverbi modal Οὕτως

2) ἔφη:

. (αὐτός): subjecte

. ἔφη: verb (imperfet d'indicatiu)

Traducció:

Glaucó: 'Jo ho crec així', deia.

Εἰ δέ, ἦν δ' ἐγώ, ἐντεῦθεν ἔλκοι τις αὐτὸν βία διὰ τραχείας τῆς ἀναβάσεως καὶ ἀνάντους, καὶ μὴ ἀνεΐη πρὶν ἐξελκύσειεν εἰς τὸ τοῦ ἡλίου φῶς, ἄρα οὐχὶ ὀδυνᾶσθαι τε ἂν καὶ ἀγανακτεῖν ἐλκόμενον, καὶ ἐπειδὴ πρὸς τὸ φῶς ἔλθοι, αὐγῆς ἂν ἔχοντα τὰ ὄμματα μεστὰ ὀρᾶν οὐδ' ἂν ἐν δύνασθαι τῶν νῦν λεγομένων ἀληθῶν;

Tres oracions principals en parataxi sindètica (coordinació) copulativa per la conjunció καί, la primera de les quals també ho està amb el paràgraf anterior per la conjunció δέ del Εἰ δέ inicial, la tercera és en realitat un parèntesi

1) δέ... ἄρα οὐχὶ ὀδυνᾶσθαι τε ἂν καὶ ἀγανακτεῖν ἐλκόμενον:

. (σύ): subjecte

. (οἶει): verb (present d'indicatiu mig)

Segons l'anàlisi tradicional, d'οἶει, que continua essent el nucli verbal i que aquí estaria modificat per la partícula interrogativa ἄρα i l'adverbi de negació οὐχί, en depèn una oració completiva d'infinitiu no concertada (hipotaxi) amb un subjecte propi en acusatiu:

. αὐτὸν: subjecte

. ὀδυνᾶσθαι τε... καὶ ἀγανακτεῖν: verbs en parataxi sindètica (coordinació) copulativa per les conjuncions τε... καὶ (infinitius de present actiu i mig i respectivament)

. ἐλκόμενον: participi apositiu en funció predicativa del subjecte αὐτὸν (participi present passiu)

però, sense canviar la traducció, proposem també l'anàlisi següent del que fóra ara una única oració:

. αὐτὸν: complement directe d'οἶει

. ὀδυνᾶσθαι τε... καὶ ἀγανακτεῖν: infinitius en funció predicativa del complement directe αὐτὸν

... (com en l'anàlisi anterior)

2) καὶ... αὐγῆς ἂν ἔχοντα τὰ ὄμματα μεστὰ ὄρᾱν οὐδ' ἂν ἐν δύνασθαι τῶν νῦν λεγομένων ἀληθῶν;

. (σύ): subjecte

. (οἶει): verb (present d'indicatiu mig)

Segons l'anàlisi tradicional, d'οἶει, que continua essent el nucli verbal i que aquí estaria modificat per la partícula interrogativa ἄρα i l'adverbi de negació οὐχί, en depèn una oració completiva d'infinitiu no concertada (hipotaxi) amb un subjecte propi en acusatiu:

. (αὐτὸν): complement directe d'οἶει

. ἔχοντα: participi apositiu al subjecte αὐτὸν (participi present actiu)

. τὰ ὄμματα: complement directe d'ἔχοντα

. μεστὰ: adjectiu en funció predicativa de τὰ ὄμματα

. αὐγῆς: complement del nom, determinatiu de μεστὰ

. οὐδ' ἂν... δύνασθαι: verb modificat per l'adverbi de negació οὐδε i la partícula modal ἂν que li dóna un valor potencial (infinitiu present mig)

. ὄρᾱν: complement directe de δύνασθαι (infinitiu present actiu)

. ἐν: complement directe de ὄρᾱν

. τῶν νῦν λεγομένων ἀληθῶν: complement del nom, determinatiu de ἐν (participi present passiu modificat per l'adverbi de temps νῦν i substantivat per l'article, amb l'adjectiu ἀληθῶν en funció predicativa

però, sense canviar la traducció, proposem també l'anàlisi següent del que fóra ara una única oració:

. (αὐτὸν): complement directe d'οἶει

. οὐδ' ἂν... δύνασθαι: infinitiu en funció predicativa del complement directe αὐτὸν modificat per l'adverbi de negació οὐδε i la partícula modal ἂν que li dóna un valor potencial (infinitiu present mig)

... (com en l'anàlisi anterior)

3) ἦν δ' ἐγώ:

. ἦν: verb (imperfet d'indicatiu)

. ἐγώ: subjecte.

la segona principal desenvolupa alhora una hipotaxi (subordinació) temporal introduïda per la conjunció ἐπειδὴ

ἐπειδὴ πρὸς τὸ φῶς ἔλθοι:

. (τις): subjecte

. ἔλθοι: verb (optatiu aorist mig)

. πρὸς τὸ φῶς: complement circumstancial (direcció)

i les dues principals són alhora apòdosis d'un període condicional potencial-real amb dues pròtaxis (hipotaxis) introduïdes per la conjunció Εἰ en parataxi sindètica (coordinació) copulativa per la conjunció καί

1) Εἰ... ἐντεῦθεν ἔλκοι τις αὐτὸν βία διὰ τραχείας τῆς ἀναβάσεως καὶ ἀνάπτους:

. τις: subjecte

- . ἐντεῦθεν ἔλκοι: verb modificat per l'adverbi de lloc ἐντεῦθεν amb la partícula posposadaθεν que indica procedència (optatiu present actiu)
- . βία: complement circumstancial (instrument, mitjà)
- . διὰ τραχείας τῆς ἀναβάσεως καὶ ἀνάντους: complement circumstancial (lloc)

2) καὶ μὴ ἀνείη:

- . (τις): subjecte
- . μὴ ἀνείη: verb modificat per l'adverbi de negació μὴ (optatiu aorist actiu)
- . (αὐτὸν): complement directe d'ἀνείη

la segona pròtasi desenvolupa al seu torn una hipotaxi (subordinació) temporal introduïda per la conjunció πρὶν

πρὶν ἐξελκύσειεν εἰς τὸ τοῦ ἡλίου φῶς

- . (τις): subjecte
- . ἐξελκύσειεν: verb (optatiu aorist actiu)
- . (αὐτὸν): complement directe d'ἐξελκύσειεν
- . πρὸς τὸ φῶς: complement circumstancial (direcció)
- . τοῦ ἡλίου: complement del nom, genitiu possessiu de τὸ φῶς

Traducció:

Sòcrates: 'D'altra banda', deia jo al meu torn, 'si algú l'arrosegava a la força des d'allí per la pujada difícil i costeruda, i no el deixava anar abans no el tragués a la llum del sol, ¿no (creus que) patiria i li molestaria que l'arrosseguessin, i que, quan arribés a la llum, pel fet de tenir els ulls plens de claror, no podria veure res del que ara s'anomena veritat?'

Οὐ γὰρ ἄν, ἔφη, ἐξαίφνης γε.

Dues oracions principals en parataxi asindètica (juxtaposició), la primera de les quals en parataxi sindètica (coordinació) il·lativa amb el paràgraf anterior per la conjunció γὰρ

1) Οὐ γὰρ ἄν... ἐξαίφνης γε:

- . (ἐγώ): subjecte
  - . Οὐ (οἶομαι): verb modificat per l'adverbi de negació Οὐ (present d'indicatiu mig)
- Segons l'anàlisi tradicional, d'οἶομαι, en depèn una oració completiva d'infinitiu no concertada (hipotaxi) amb un subjecte propi en acusatiu:
- . (αὐτὸν): subjecte
  - . ἄν (δύνασθαι) ἐξαίφνης γε: verb modificat per la partícula modal ἄν que li dóna un valor potencial, per l'adverbi temporal ἐξαίφνης i per la partícula restrictiva γε (infinitiu present mig)

però, sense canviar la traducció, proposem també l'anàlisi següent del que fóra ara una única oració:

- . (αὐτὸν): complement directe d'οἶομαι
- . ἄν (δύνασθαι) ἐξαίφνης γε: infinitiu en funció predicativa del complement directe (αὐτὸν)
- ... (com en l'anàlisi anterior)

2) ἔφη :

- . (αὐτός): subjecte
- . ἔφη: verb (imperfet d'indicatiu)

Traducció:

Glaucó: 'No podria, en efecte', deia ell; 'si més no, immediatament'.

Συνηθείας δὴ οἶμαι δέοιτ' ἄν, εἰ μέλλοι τὰ ἄνω ὄψεσθαι.

Una oració principal en parataxi sindètica (coordinació) il·lativa amb el paràgraf anterior per la partícula δὴ, que de fet actua aquí com a nexa

δὴ οἶμαι:

- . (ἐγώ): subjecte
- . οἶμαι: verb (present d'indicatiu mig)

que desenvoluparia alhora un període condicional potencial en funció de complement directe d'οἶμαι, l'apòdosi del qual és

Συνηθείας δὴ ... δέοιτ' ἄν

- . (αὐτός): subjecte
- . δέοιτ' ἄν: verb modificat per la partícula modal ἄν que li dóna un valor potencial (optatiu present passiu)
- . Συνηθείας: genitiu règim sintàctic del verb δέοιτ'

i la pròtasi introduïda per la conjunció εἰ és:

εἰ μέλλοι τὰ ἄνω ὄψεσθαι.

- . (αὐτός): subjecte
- . μέλλοι ὄψεσθαι: perífrasi verbal indicant intenció de fer quelcom (optatiu present actiu + infinitiu de futur mig)
- . τὰ ἄνω: complement directe d'ὄψεσθαι (adverbi substantivat per l'article)

Traducció:

Sòcrates: 'Crec, doncs, que necessitaria avesar-s'hi, si tenia intenció de veure el que hi ha a dalt'.

καὶ πρῶτον μὲν τὰς σκιὰς ἄν ῥᾶστα καθορῶ, καὶ μετὰ τοῦτο ἐν τοῖς ὕδασι τὰ τε τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ τῶν ἄλλων εἶδωλα, ὕστερον δὲ αὐτά.

Tres oracions principals, la primera de les quals en parataxi sindètica (coordinació) copulativa amb el paràgraf anterior per la conjunció καί, la segona amb la primera també per la conjunció καὶ i la tercera amb la segona per la conjunció δὲ

1) καὶ πρῶτον μὲν τὰς σκιὰς ἄν ῥᾶστα καθορῶ:

- . (αὐτός): subjecte

. πρῶτον μὲν... ἂν ῥᾶστα καθορῶ: verb modificat per l'adverbi de temps πρῶτον μὲν, correlatiu amb ὕστερον δὲ posterior, per la partícula modal ἂν que li dóna un valor potencial, i per l'adverbi de mode en grau superlatiu ῥᾶστα (optatiu present actiu)

. τὰς σκιὰς: complement directe de καθορῶ

2) καὶ μετὰ τοῦτο ἐν τοῖς ὕδασι τὰ τε τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ τῶν ἄλλων εἶδωλα:

. μετὰ τοῦτο: complement circumstancial (temps)

. ἐν τοῖς ὕδασι: complement circumstancial (lloc)

. (αὐτός): subjecte

. (ἂν... καθορῶ): verb (optatiu present actiu)

. τὰ... εἶδωλα: complement directe de καθορῶ

. τε τῶν ἀνθρώπων καὶ... τῶν ἄλλων: genitius possessius de τὰ... εἶδωλα en parataxi sindètica (coordinació) copulativa per les conjuncions τε... καὶ

3) ὕστερον δὲ αὐτά:

. (αὐτός): subjecte

. ὕστερον δὲ (ἂν... καθορῶ): verb modificat per l'adverbi de temps ὕστερον, correlatiu amb πρῶτον μὲν anterior (optatiu present actiu)

. αὐτά: complement directe de καθορῶ

Traducció:

‘I, primer, podria veure molt fàcilment les ombres; després, les imatges reflectides en l'aigua, no només d'homes sinó també d'altres coses; finalment, les coses mateixes’.

ἐκ δὲ τούτων τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ αὐτὸν τὸν οὐρανὸν νύκτωρ ἂν ῥᾶον θεάσαιτο, προσβλέπων τὸ τῶν ἄστρον τε καὶ σελήνης φῶς, ἢ μεθ' ἡμέραν τὸν ἥλιόν τε καὶ τὸ τοῦ ἡλίου.

Una oració principal en parataxi sindètica (coordinació) copulativa amb el paràgraf anterior per la conjunció δέ

. ἐκ... τούτων: complement circumstancial (temps)

. (αὐτός): subjecte

. νύκτωρ ἂν ῥᾶον θεάσαιτο: verb modificat per l'adverbi de temps νύκτωρ, la partícula modal ἂν que li dóna un valor potencial, i per l'adverbi de mode ῥᾶον en grau comparatiu (optatiu aorist mig)

. τὰ... καὶ αὐτὸν τὸν οὐρανὸν: complements directes de θεάσαιτο en parataxi sindètica copulativa per la conjunció καὶ

. ἐν τῷ οὐρανῷ: complement circumstancial de τὰ (lloc)

. προσβλέπων: participi apositiu al subjecte (participi present actiu)

. τὸ ... φῶς: complement directe de προσβλέπων

. τῶν ἄστρον τε καὶ σελήνης: complements del nom, genitius possessius de τὸ... φῶς, en parataxi sindètica copulativa per les conjuncions τε καὶ

. ἢ: conjunció coordinada disjuntiva que introdueix el segon element de la comparació

. μεθ' ἡμέραν: complement circumstancial (temps)

- . τὸν ἥλιόν τε καὶ τὸ... (φῶς): complements directes de θεάσαιτο en parataxi sindètica copulativa per les conjuncions τε καὶ
- . τοῦ ἡλίου: complement del nom, genitiu possessiu del segon complement directe τὸ... φῶς

Traducció:

‘I, a partir d’aleshores, de nit, bo i adreçant la vista a la llum dels astres i de la lluna, podria contemplar el que hi ha en el cel i el cel mateix més fàcilment que, de dia, el sol i la seva llum’.

Πῶς δ' οὐ;

Una oració principal interrogativa directa en parataxi sindètica (coordinació) copulativa amb el paràgraf anterior per la conjunció δέ

- . (αὐτός): subjecte
- . Πῶς... οὐ (θεάσαιτο): verb modificat per l’adverbi interrogatiu Πῶς i el de negació οὐ amb els mateixos complements directes que en l’oració anterior

Traducció:

Glaucó: ‘I com podria no ser així?’.

Τελευταῖον δὴ, οἶμαι, τὸν ἥλιον, οὐκ ἐν ὕδασιν οὐδ' ἐν ἀλλοτρίᾳ ἔδρα φαντάσματα αὐτοῦ, ἀλλ' αὐτὸν καθ' αὐτὸν ἐν τῇ αὐτοῦ χώρᾳ δύναιτ' ἂν κατιδεῖν καὶ θεάσασθαι οἷός ἐστιν.

Dues oracions principals, la primera de les quals en parataxi sindètica (coordinació) il·lativa amb l’oració anterior per la partícula δὴ, que de fet actua aquí com a nexa; la segona és en realitat un parèntesi

1) Τελευταῖον δὴ... τὸν ἥλιον, οὐκ ἐν ὕδασιν οὐδ' ἐν ἀλλοτρίᾳ ἔδρα φαντάσματα αὐτοῦ, ἀλλ' αὐτὸν καθ' αὐτὸν ἐν τῇ αὐτοῦ χώρᾳ δύναιτ' ἂν κατιδεῖν καὶ θεάσασθαι:

- . (αὐτός): subjecte
- . Τελευταῖον... δύναιτ' ἂν: verb modificat per l’adverbi de temps Τελευταῖον i per la partícula modal ἂν que li dóna un valor potencial
- . κατιδεῖν καὶ θεάσασθαι: complements directes de δύναιτ' ἂν en parataxi sindètica (coordinació) copulativa per la conjunció καί
- . τὸν ἥλιον: primer complement directe de κατιδεῖν καὶ θεάσασθαι
- . οὐκ... φαντάσματα: segon complement directe de κατιδεῖν καὶ θεάσασθαι modificat per l’adverbi de negació οὐκ
- . αὐτοῦ: complement del nom, genitiu possessiu de φαντάσματα
- . ἐν ὕδασιν οὐδ' ἐν ἀλλοτρίᾳ ἔδρα: complements circumstancials (lloc) de φαντάσματα en parataxi sindètica (coordinació) copulativa per la conjunció δ' d’οὐδ'
- . ἀλλ' αὐτὸν: tercer complement directe de κατιδεῖν καὶ θεάσασθαι en parataxi sindètica adversativa amb l’anterior per la conjunció ἀλλ' i acompanyat d’un complement circumstancial: καθ' αὐτὸν

- . ἐν τῇ... χώρᾳ: complement circumstancial (lloc)
- . αὐτοῦ complement del nom, genitiu de χώρᾳ

2) οἶμαι:

- . (ἐγώ): subjecte
- . οἶμαι: verb (present d'indicatiu mig)

la primera oració principal desenvolupa al seu torn una hipotaxi (subordinació) de relatiu qualitatiu, introduïda per οἷός, l'antecedent del qual és τὸν ἥλιον

οἷός ἐστιν:

- . (el sol): subjecte
- . οἷός: predicat nominal o atribut del subjecte
- . ἐστιν: verb copulatiu (present d'indicatiu).

Traducció:

Sòcrates: 'Finalment, doncs, podria veure i contemplar, crec, el sol tal com és, no pas una il·lusió del sol reflectida en l'aigua ni en cap altre lloc que li sigui aliè, sinó el sol mateix en si mateix i en l'àmbit que li és propi'.

Ἀναγκαῖον, ἔφη.

Dues oracions principals en parataxi asindética (juxtaposició), la primera de les quals –nominal– també en parataxi asindética amb el paràgraf anterior

1) Ἀναγκαῖον:

- . (tota l'afirmació anterior): subjecte
- . (ἐστίν): verb copulatiu (present d'indicatiu)
- . Ἀναγκαῖον: predicat nominal o atribut del subjecte

2) ἔφη:

- . (αὐτός): subjecte
- . ἔφη: verb (imperfet d'indicatiu)

Traducció:

Glaucó: 'Per força', deia (És necessari).

Καὶ μετὰ ταῦτ' ἂν ἤδη συλλογίζοιτο περὶ αὐτοῦ ὅτι οὗτος ὁ τὰς τε ὥρας παρέχων καὶ ἐνιαυτοὺς καὶ πάντα ἐπιτροπεύων τὰ ἐν τῷ ὀρωμένῳ τόπῳ, καὶ ἐκείνων ὧν σφεῖς ἐώρων τρόπον τινὰ πάντων αἴτιος.

Una oració principal en parataxi sindética (coordinació) copulativa amb el paràgraf anterior per la conjunció καί

Καὶ μετὰ ταῦτ' ἂν ἤδη συλλογίζοιτο περὶ αὐτοῦ:

- . μετὰ ταῦτ': complement circumstancial (temps)
- . (αὐτός): subjecte

- . ἄν ἤδη συλλογίζοιτο: verb modificat per la partícula modal ἄν que li dóna un valor potencial, i per l'adverbi de temps ἤδη (optatiu present mig)
- . περὶ αὐτοῦ: complement circumstancial (assumptu)

aquesta oració principal desenvolupa al seu torn dues hipotaxis (subordinacions) completives (hipotaxis) introduïdes per la conjunció ὅτι en funció de complement directe de συλλογίζοιτο en parataxi sindètica (coordinació) copulativa per la conjunció καί

1) ὅτι οὗτος ὁ τὰς τε ὥρας παρέχων καὶ ἐνιαυτοὺς καὶ πάντα ἐπιτροπεύων τὰ ἐν τῷ ὄρωμένῳ τόπῳ:

- . οὗτος: subjecte
- . (ἐστί): verb copulatiu (present d'indicatiu)
- . ὁ... παρέχων... καὶ... ἐπιτροπεύων: predicats nominals o atributs del subjecte en parataxi sindètica (coordinació) copulativa per la conjunció καί (participis presents actius substantivats per l'article -atributius, doncs)
- . τὰς τε ὥρας... καὶ ἐνιαυτοὺς: complements directes de παρέχων en parataxi sindètica (coordinació) copulativa per les conjuncions τε... καὶ
- . πάντα... τὰ: complement directe d'ἐπιτροπεύων
- . ἐν τῷ ὄρωμένῳ τόπῳ: complement circumstancial de πάντα... τὰ (lloc) (participi present passiu substantivat per l'article -atributiu, doncs)

2) καὶ ἐκείνων ... πάντων αἴτιος:

- . (οὗτος): subjecte
- . (ἐστίν): verb copulatiu
- . αἴτιος: predicat nominal o atribut del subjecte
- . ἐκείνων... πάντων: complement del nom, determinatiu d'αἴτιος
- . τρόπον τινὰ: complement circumstancial (mode)

i aquesta darrera desenvolupa alhora una hipotaxi (subordinació) adjectiva de relatiu introduïda pel pronom relatiu ὧν, l'antecedent del qual és ἐκείνων... πάντων

ὧν σφεῖς ἐώρων:

- . ὧν: complement directe atret al cas de l'antecedent
- . σφεῖς: subjecte
- . ἐώρων: verb (imperfet d'indicatiu actiu)

Traducció:

Sòcrates: 'I, després, quant al mateix sol, ja raonaria que és qui marca les estacions i els anys; qui regeix tot el que hi ha en la regió visible i, d'alguna manera, el responsable de tot el que veien'.

Δῆλον, ἔφη, ὅτι ἐπὶ ταῦτα ἄν μετ' ἐκεῖνα ἔλθοι.

Dues oracions principals en parataxi asindètica (juxtaposició), la primera de les quals també en parataxi asindètica amb el paràgraf anterior –la segona és de fet un parèntesi.

1) Δῆλον:

- . ὅτι ἐπὶ ταῦτα ἂν μετ' ἐκεῖνα ἔλθοι: subjecte
- . (ἐστίν): verb copulatiu (present d'indicatiu)
- . Δῆλον: predicat nominal o atribut del subjecte, en gènere neutre perquè s'entén l'oració completiva com una noció abstracta

2) ἔφη:

- . (αὐτός): subjecte
- . ἔφη: verb (imperfet d'indicatiu)

la primera desenvolupa al seu torn una hipotaxi (subordinació) completiva introduïda per la conjunció ὅτι, que és el subjecte de Δῆλον

ὅτι ἐπὶ ταῦτα ἂν μετ' ἐκεῖνα ἔλθοι:

- . (αὐτός): subjecte
- . ἂν... ἔλθοι: verb modificat per la partícula modal ἂν que li dóna un valor potencial (optatiu aorist mig)
- . ἐπὶ ταῦτα: complement circumstancial (direcció)
- . μετ' ἐκεῖνα: complement circumstancial (temps)

Traducció:

Glaucó: 'És evident', deia, 'que a això hi arribaria després d'allò'.

Τί οὖν;

Una oració principal nominal en parataxi sindètica (coordinació) il·lativa amb el paràgraf anterior per la conjunció οὖν

- . Τί: subjecte

Traducció:

Sòcrates: 'Què, doncs?'

ἀναμνησκόμενον αὐτὸν τῆς πρώτης οἰκήσεως καὶ τῆς ἐκεῖ σοφίας καὶ τῶν τότε συνδεσμοῦτων οὐκ ἂν οἶε αὐτὸν μὲν εὐδαιμονίζειν τῆς μεταβολῆς, τοὺς δὲ ἐλεεῖν;

Una oració principal interrogativa directa en parataxi asindètica (juxtaposició) amb l'oració anterior

- . (σύ): subjecte
  - . (οὐκ... οἶε): verb modificat per l'adverbi de negació οὐκ (present d'indicatiu mig)
- Segons l'anàlisi tradicional, d'οἶε, en depenen dues oracions completives d'infinitiu no concertades (hipotaxi) amb un subjecte propi en acusatiu, la segona en parataxi sindètica adversativa amb la primera per la conjunció δέ:

1) αὐτὸν μὲν εὐδαιμονίζειν τῆς μεταβολῆς:

- . αὐτὸν μὲν: subjecte
- . ἀναμνησκόμενον: participi apositiu temporal al subjecte (participi present mig)
- . τῆς πρώτης οἰκίσεως καὶ τῆς ἐκεῖ σοφίας καὶ τῶν τότε συνδεσμοῦτων: genitiu r̄egim d' ἀναμνησκόμενον en parataxi sindètica (coordinació) copulativa per les conjuncions καὶ, el segon modificat per l'adverbi de lloc ἐκεῖ, i el tercer pel de temps τότε
- . ἄν... εὐδαιμονίζεῖν... ἐλεεῖν: verb modificat per la partícula modal ἄν que li dóna un valor potencial (infinitiu present actiu)
- . τῆς μεταβολῆς: complement circumstancial d'εὐδαιμονίζεῖν (causa)

2) τοὺς δὲ ἐλεεῖν:

- . (αὐτὸν μὲν): subjecte
- . ἐλεεῖν: verb (infinitiu present actiu)
- . τοὺς δὲ: complement directe d'ἐλεεῖν

però, sense canviar la traducció, proposem també l'ànalisi següent del que fóra ara una única oració:

- . αὐτὸν μὲν: complement directe d'οἶει
- . ἄν... εὐδαιμονίζεῖν... ἐλεεῖν: infinitius en funció predicativa del complement directe αὐτὸν ... (com en l'ànalisi anterior)

Traducció:

'En recordar el primer habitacle, la saviesa d'allí i els companys de presó d'aleshores, ¿no creus que s'autoconsideraria feliç per raó del canvi, mentre que a ells els compadiria?'

Καὶ μάλα.

Una oració principal nominal en parataxi sindètica (coordinació) copulativa amb l'oració anterior per la conjunció Καὶ

μάλα: adverbi de quantitat que modificaria un οἶμαι sobreentès

Traducció:

Glaucó: 'I tant!'

Τιμαῖ δὲ καὶ ἔπαινοι εἶ τινες αὐτοῖς ἦσαν τότε παρ' ἀλλήλων καὶ γέρα τῶ ὀξύτατα καθορῶντι τὰ παριόντα, καὶ μνημονεύοντι μάλιστα ὅσα τε πρότερα αὐτῶν καὶ ὕστερα εἰώθει καὶ ἅμα πορεύεσθαι, καὶ ἐκ τούτων δὴ δυνατώτατα ἀπομαντευομένῳ τὸ μέλλον ἤξειν, δοκεῖς ἄν αὐτὸν ἐπιθυμητικῶς αὐτῶν ἔχειν καὶ ζηλοῦν τοὺς παρ' ἐκείνοις τιμωμένους τε καὶ ἐνδυναστεύοντας, ἢ τὸ τοῦ Ὀμήρου ἄν πεπονθέναι καὶ σφόδρα βούλεσθαι "ἐπάρουρον ἐόντα θητευέμεν ἄλλῳ ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ" καὶ ὅτι οὐδ' ἄν πεπονθέναι μᾶλλον ἢ 'κεῖνά τε δοξάζειν καὶ ἐκείνως ζῆν;

Dues oracions principals interrogatives directes, la primera de les quals en parataxi sindètica (coordinació) copulativa amb el paràgraf anterior per la conjunció δέ que ve després de Τιμαῖ i

la segona en parataxi sindètica disjuntiva amb la primera per la conjunció ἢ, oracions principals que són les apódosis d'un període condicional

1) δοκεῖς ἂν αὐτὸν ἐπιθυμητικῶς αὐτῶν ἔχειν καὶ ζηλοῦν τοὺς παρ' ἐκείνοις τιμωμένους τε καὶ ἐνδυναστεύοντας,

. (σύ): subjecte

Segons l'anàlisi tradicional, de δοκεῖς, en depèn una oració completiva d'infinitiu no concertada (hipotaxi) amb un subjecte propi en acusatiu:

. αὐτὸν: subjecte

. ἂν... ἐπιθυμητικῶς... ἔχειν καὶ ζηλοῦν: verbs en parataxi sindètica copulativa per la conjunció καὶ, el primer modificat per la partícula modal ἂν que li dóna un valor potencial i per l'adverbi de mode ἐπιθυμητικῶς (infinitiu de present actiu)

. αὐτῶν: genitiu règim sintàctic d'ἐπιθυμητικῶς

. τοὺς... τιμωμένους τε καὶ ἐνδυναστεύοντας: complements directes de ζηλοῦν en parataxi sindètica copulativa per les conjuncions τε καὶ (participis de present passiu i actiu respectivament, substantivats per l'article –atributius, doncs)

. παρ' ἐκείνοις: complement circumstancial (lloc)

però, sense canviar la traducció, proposem també l'anàlisi següent del que fóra ara una única oració:

. αὐτὸν: complement directe de δοκεῖς

. ἂν... ἐπιθυμητικῶς... ἔχειν καὶ ζηλοῦν: infinitius en funció predicativa del complement directe αὐτὸν units

... (com en l'anàlisi anterior)

2) ἢ τὸ τοῦ Ὀμήρου ἂν πεπονθέναι καὶ σφόδρα βούλεσθαι “ἐπάρουρον ἔοντα θητευέμεν ἄλλω ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ” καὶ ὅτιοῦν ἂν πεπονθέναι μᾶλλον ἢ 'κεῖνά τε δοξάζειν καὶ ἐκείνως ζῆν;

. (σύ): subjecte

. (δοκεῖς): verb

Segons l'anàlisi tradicional, de δοκεῖς depèn una oració completiva d'infinitiu no concertada (hipotaxi) amb un subjecte propi en acusatiu:

. (αὐτὸν): subjecte

. ἂν πεπονθέναι καὶ σφόδρα βούλεσθαι: verbs en parataxi sindètica (coordinació) copulativa per la conjunció καὶ, modificats per la partícula modal ἂν que els dóna un valor potencial, i el segon per l'adverbi de quantitat σφόδρα (infinitiu de perfet i de present actiu mig respectivament)

τὸ (referit a “ἐπάρουρον ἔοντα θητευέμεν ἄλλω ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ”): complement directe de πεπονθέναι

. τοῦ Ὀμήρου: genitiu possessiu

. “ἐπάρουρον ἔοντα θητευέμεν ἄλλω ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ”: complement directe de βούλεσθαι

. καὶ ὅτιοῦν ἂν πεπονθέναι μᾶλλον ἢ 'κεῖνά τε δοξάζειν καὶ ἐκείνως ζῆν: complements directes de βούλεσθαι enllaçats per una comparança μᾶλλον ἢ i per una doble coordinació τε ... καὶ, i el darrer modificat per l'adverbi modal ἐκείνως (infinitiu de perfet i de present actiu respectivament)

. ὅτιοῦν: complement directe del segon πεπονθέναι

. 'κεῖνά: complement directe de δοξάζειν

però, sense canviar la traducció, proposem també l'ànalisi següent del que fóra ara una única oració:

. αὐτὸν: complement directe de δοκεῖς

. ἄν πεπονθέναι καὶ σφόδρα βούλεσθαι... πεπονθέναι μᾶλλον ἢ...δοξάζειν καὶ... ζῆν:

infinitius en funció predicativa del complement directe αὐτὸν

... (com en l'ànalisi anterior)

anàlisi de la citació homèrica “ἐπάρουρον ἔοντα θητευέμεν ἄλλω ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρω”:

. ἔοντα: aquí participi apositiu a l'αὐτὸν anterior

. ἐπάρουρον: predicat nominal o atribut d'αὐτὸν

. θητευέμεν: complement directe de σφόδρα βούλεσθαι (infinitiu eòlic en veu activa)

. ἄλλω ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρω: complement circumstancial (companyia)

la pròtasi d'aquest període condicional introduït per la conjunció εἴ és

Τιμαί δὲ καὶ ἔπαινοι εἴ τινες αὐτοῖς ἦσαν τότε παρ' ἀλλήλων καὶ γέρα τῷ ὀξύτατα καθορῶντι τὰ παριόντα, καὶ μνημονεύοντι μάλιστα... καὶ ἐκ τούτων δὴ δυνατώτατα ἀπομαντευομένῳ τὸ μέλλον ἦξειν:

. Τιμαί... καὶ ἔπαινοι

. αὐτοῖς: datiu possessiu

. ἦσαν τότε: verb (imperfet d'indicatiu) modificat per l'adverbi de temps τότε

. παρ' ἀλλήλων: complement circumstancial (origen-procedència)

. τῷ ὀξύτατα καθορῶντι: primer datiu possessiu (aquest i els altres expliciten l'αὐτοῖς anterior) modificat per l'adjectiu en grau superlatiu i gènere neutre en funció adverbial ὀξύτατα (participi present actiu substantivat per l'article –atributiu, doncs)

. τὰ παριόντα: complement directe de καθορῶντι (participi present actiu substantivat per l'article –atributiu, doncs)

. καὶ μνημονεύοντι μάλιστα: segon datiu possessiu en parataxi sindètica copulativa amb l'anterior per la conjunció καὶ, modificat per l'adverbi μάλιστα (participi present actiu substantivat per l'article –atributiu, doncs)

. καὶ... δὴ δυνατώτατα ἀπομαντευομένῳ: tercer datiu possessiu en parataxi sindètica copulativa amb l'anterior per la conjunció καὶ, modificat per la partícula asseverativa δὴ i l'adjectiu en gènere neutre i grau superlatiu δυνατώτατα en funció adverbial (participi present mig substantivat per l'article –atributiu, doncs)

. ἐκ τούτων: complement circumstancial d'ἀπομαντευομένῳ (origen-causa)

. τὸ μέλλον ἦξειν: perífrasi verbal en funció de complement directe d'ἀπομαντευομένῳ (participi present actiu substantivat per l'article –atributiu, doncs- + un infinitiu futur actiu)

el tercer datiu possessiu, μνημονεύοντι, desenvolupa una hipotaxi (subordinació) adjectiva de relatiu quantitatiu en funció de complement directe introduïda pel pronom ὅσα

ὅσα τε πρότερα αὐτῶν καὶ ὕστερα εἰώθει καὶ ἅμα πορεύεσθαι :

. ὅσα: subjecte d'εἰώθει i complement directe de μνημονεύοντι; amb εἰώθει concordança subjecte plural neutre-verb en singular

- . εἰώθει: verb (plusquamperfet d'indicatiu actiu)
- . πορεύεσθαι: infinitiu règim sintàctic d'εἰώθει (infinitiu present mig)
- . τε πρότερα... καὶ ὕστερα... καὶ ἅμα: predicatius del subjecte ὅσα (dos adjectius i un adverbi de simultaneïtat) en parataxi sindètica copulativa per les conjuncions τε... καὶ... καὶ
- . αὐτῶν: règim sintàctic de πρότερα

Traducció:

Sòcrates: 'D'altra banda, si aleshores s'intercanviaven honors i lloances, i hi havia distincions per a qui veia amb més agudeses les coses que passaven, per a qui de memòria esmentava millor totes les que solien fer-ho al principi, al final o alhora, i per a qui, arran d'això, amb total efectivitat endevinava el que succeiria, ¿creus que cobejaria els seus honors i lloances i s'engelosiria dels qui entre ells rebien honors i poder, o més aviat experimentaria allò d'Homer i preferiria "treballar, essent com és pagès, vora un altre home pobre" i passar per tot abans que tenir aquells judicis basats en l'aparença i viure d'aquella manera?'

Οὕτως, ἔφη, ἔγωγε οἶμαι, πᾶν μᾶλλον πεπονθέναι ἂν δέξασθαι ἢ ζῆν ἐκείνως.

Dues oracions principals en parataxi asindètica (juxtaposició), la primera de les quals també ho està amb el paràgraf anterior

1) Οὕτως... ἔγωγε οἶμαι, πᾶν μᾶλλον πεπονθέναι ἂν δέξασθαι ἢ ζῆν ἐκείνως:

- . ἔγωγε: subjecte amb la partícula restrictiva γε
- . οἶμαι: verb (present d'indicatiu mig)
- Segons l'anàlisi tradicional, d'οἶμαι modificat per l'adverbi modal Οὕτως, en depèn una oració completiva d'infinitiu no concertada (hipotaxi), epexegetica o explicativa de Οὕτως... οἶμαι amb un subjecte en acusatiu:
- . (αὐτόν): subjecte
- . ἂν δέξασθαι: verb modificat per la partícula modal ἂν que li dóna un valor potencial (infinitiu aorist mig)
- . μᾶλλον πεπονθέναι... ἢ ζῆν ἐκείνως: complements directes de δέξασθαι units per una relació de comparança μᾶλλον... ἢ, el darrer modificat per l'adverbi de mode ἐκείνως (infinitius de perfet i present actius)
- . πᾶν: complement directe de πεπονθέναι

però, sense canviar la traducció, proposem també l'anàlisi següent del que fóra ara una única oració:

- . (αὐτόν): complement directe d'οἶμαι
- . ἂν δέξασθαι: infinitiu en funció predicativa del complement directe (αὐτόν)
- ... (com en l'anàlisi anterior)

2) ἔφη:

- . (αὐτός): subjecte
- . ἔφη: verb (imperfet d'indicatiu actiu)

Traducció:

Glaucó: 'Jo almenys ho crec així', deia: 'que acceptaria patir el que fos abans que viure d'aquella manera'.

Καὶ τότε δὴ ἐννόησον, ἦν δ' ἐγώ.

Dues oracions principals en parataxi sindètica (coordinació) copulativa per la conjunció δέ, la primera de les quals en parataxi sindètica (coordinació) copulativa per la conjunció καί

1) Καὶ τότε δὴ ἐννόησον:

. (σύ): subjecte

. δὴ ἐννόησον: verb modificat per la partícula asseverativa δὴ (imperatiu aorist actiu)

. τότε: complement directe d'ἐννόησον

2) ἦν δ' ἐγώ:

. ἦν: verb (imperfet d'indicatiu)

. ἐγώ: subjecte

Traducció:

Sòcrates: 'I, certament, pensa això', deia jo al meu torn:

εἰ πάλιν ὁ τοιοῦτος καταβάς εἰς τὸν αὐτὸν θᾶκον καθίζοιτο, ἄρ' οὐ σκότους <ἂν> ἀνάπλεως σχοίη τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἐξαίφνης ἦκων ἐκ τοῦ ἡλίου;

Una oració principal interrogativa directa en parataxi asindètica (juxtaposició) amb el paràgraf anterior

ἄρ' οὐ σκότους <ἂν> ἀνάπλεως σχοίη τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἐξαίφνης ἦκων ἐκ τοῦ ἡλίου;

. (ὁ τοιοῦτος): subjecte

. ἄρ' οὐ... <ἂν>... σχοίη: verb modificat per la partícula interrogativa ἄρ', per l'adverbi de negació οὐ i per la partícula modal ἂν que li dóna un valor potencial (optatiu aorist actiu)

. τοὺς ὀφθαλμοὺς: complement directe de σχοίη

. ἀνάπλεως: adjectiu en funció predicativa de τοὺς ὀφθαλμοὺς

. σκότους: complement del nom, determinatiu d'ἀνάπλεως

. ἐξαίφνης ἦκων: participi apositiu del subjecte modificat per l'adverbi de temps-mode ἐξαίφνης (participi present actiu)

. ἐκ τοῦ ἡλίου: complement circumstancial (procedència)

aquesta oració principal és alhora l'apòdosi d'un període condicional potencial, la pròtasi del qual és

εἰ πάλιν ὁ τοιοῦτος καταβάς εἰς τὸν αὐτὸν θᾶκον καθίζοιτο:

. εἰ: conjunció condicional

. ὁ τοιοῦτος: subjecte

. πάλιν... καταβάς: participi apositiu del subjecte modificat per l'adverbi de temps πάλιν (participi aorist actiu)

. καθίζοιτο: verb (optatiu present mig)

Traducció:

'Si un home així, després de baixar a la cova de bell nou, ocupés el mateix seient, ¿no tindria, arribant de sobte des del sol, els ulls plens de foscor?'

Καὶ μάλα γ', ἔφη.

Dues oracions principals en parataxi asindètica (juxtaposició), la primera de les quals en parataxi sindètica sindètica (coordinació) copulativa amb el paràgraf anterior per la conjunció Καὶ

1) Καὶ μάλα γ':

. μάλα: adverb de grau

. γ': partícula restrictiva aquí amb un valor d'encariment

2) ἔφη:

. (αὐτός): subjecte

. ἔφη: verb (imperfet d'indicatiu)

Traducció.

Glaucó: 'I tant que sí!', deia.

Τὰς δὲ δὴ σκιάς ἐκείνας πάλιν εἰ δέοι αὐτὸν γνωματεύοντα διαμιλλᾶσθαι τοῖς ἀεὶ δεσμώταις ἐκείνοις, ἐν ᾧ ἀμβλυώττει, πρὶν καταστῆναι τὰ ὄμματα, οὗτος δ' ὁ χρόνος μὴ πάνυ ὀλίγος εἴη τῆς συνηθείας, ἄρ' οὐ γέλωτ' ἂν παράσχοι, καὶ λέγοιτο ἂν περὶ αὐτοῦ ὡς ἀναβὰς ἄνω διεφθαρμένος ἤκει τὰ ὄμματα, καὶ ὅτι οὐκ ἄξιον οὐδὲ πειρᾶσθαι ἄνω ἰέναι;

Període condicional potencial en parataxi sindètica (coordinació) copulativa amb el paràgraf anterior per la conjunció δὲ del Τὰς δὲ inicial, la pròtasi del qual introduïda per la conjunció εἰ és

Τὰς... δὴ σκιάς ἐκείνας πάλιν εἰ δέοι αὐτὸν γνωματεύοντα διαμιλλᾶσθαι τοῖς ἀεὶ δεσμώταις ἐκείνοις:

Una oració completiva d'infinitiu no concertada (hipotaxi) amb un subjecte propi en acusatiu és el subjecte de δέοι (verb impersonal, optatiu present actiu)

. αὐτὸν: subjecte

. πάλιν... γνωματεύοντα: participi apositiu a αὐτὸν modificat per l'adverb de temps πάλιν (participi present actiu)

. Τὰς... σκιάς ἐκείνας: complement directe de γνωματεύοντα

. διαμιλλᾶσθαι: verb (infinitiu present mig)

. τοῖς ἀεὶ δεσμώταις ἐκείνοις: datius règims sintàctics del verb διαμιλλᾶσθαι modificats per l'adverb de temps ἀεὶ

aquesta pròtasi desenvolupa al seu torn una hipotaxi (subordinació) adjectiva de relatiu introduïda per ᾧ, l'antecedent del qual és en realitat (οὗτος δ' ὁ χρόνος) que, a manera d'un parèntesi, vindrà després

ἐν ᾧ ἀμβλυώττει:

- . ἐν ᾧ: complement circumstancial (temps)
- . (ὁ τοιοῦτος): subjecte
- . ἀμβλυώττει: verb (present d'indicatiu actiu)

aquesta hipotaxi adjectiva de relatiu desenvolupa al seu torn una hipotaxi (subordinació) temporal introduïda per la conjunció *πρὶν*

πρὶν καταστήναι τὰ ὄμματα :

- . καταστήναι: verb (infinitiu aorist actiu i intransitiu referit al mateix subjecte de l'oració anterior)
- . τὰ ὄμματα: acusatiu de relació

parèntesi (oració principal)

οὗτος δ' ὁ χρόνος μὴ πάνυ ὀλίγος εἶη τῆς συνηθείας:

- . οὗτος... ὁ χρόνος: subjecte
- . τῆς συνηθείας: complement del nom, determinatiu de οὗτος... ὁ χρόνος
- . μὴ... εἶη: verb copulatiu modificat per l'adverbi de negació μὴ (optatiu present)
- . πάνυ... ὀλίγος: predicat nominal o atribut de οὗτος... ὁ χρόνος

aquest període condicional té dues apòdosis (oracions principals) interrogatives directes en parataxi sindètica (coordinació) copulativa per la conjunció *καί*

1) ... δὲ... ἄρ' οὐ γέλωτ' ἂν παράσχοι:

- . (ὁ τοιοῦτος): subjecte
- . ἄρ' οὐ... ἂν παράσχοι: verb modificat per l'adverbi d'interrogació ἄρ', el de negació οὐ i la partícula modal ἂν que li dóna un valor potencial (optatiu aorist actiu)
- . γέλωτ': complement directe de παράσχοι

2) καὶ λέγοιτο ἂν περὶ αὐτοῦ:

- . les dues hipotaxis completives que vindran tot seguit: subjecte
- . λέγοιτο ἂν: verb modificat per la partícula modal ἂν que li dóna un valor potencial (optatiu present passiu)
- . περὶ αὐτοῦ: complement circumstancial (assumptu)

i la segona apòdosi desenvolupa dues hipotaxis (subordinacions) completives introduïdes per les conjuncions *ὡς* i *ὅτι* respectivament en funció de subjecte de λέγοιτο en parataxi sindètica copulativa per la conjunció *καί*

1) ὡς ἀναβάς ἄνω διεφθαρμένος ἦκει τὰ ὄμματα:

- . (ὁ τοιοῦτος): subjecte
- . ἀναβάς ἄνω: participi apositiu al subjecte modificat per l'adverbi de lloc ἄνω (participi aorist actiu)
- . ἦκει: verb (present d'indicatiu actiu)
- . διεφθαρμένος: participi en funció predicativa del subjecte ὁ τοιοῦτος (participi perfet passiu)
- . τὰ ὄμματα: complement circumstancial (acusatiu de relació)

2) καὶ ὅτι οὐκ ἄξιον οὐδὲ πειρᾶσθαι ἄνω ἰέναι;

. οὐδὲ πειρᾶσθαι: subjecte modificat per l'adverbi de negació οὐ (infinitiu present mig)

. ἄνω ἰέναι: complement directe de πειρᾶσθαι modificat per l'adverbi de lloc ἄνω (infinitiu present actiu)

. οὐκ ἄξιον: predicat nominal o atribut de πειρᾶσθαι + l'adverbi de negació οὐκ que modifica la còpula elidida ἐστίν

Traducció:

Sòcrates: 'I, si durant el temps en què té afeblida la visió abans no es refà dels ulls -i aquest temps d'acomodació no seria pas molt curt-, tot valorant de bell nou aquelles ombres, li calia discutir certament amb els que han estat sempre presoners, ¿no faria riure i es diria d'ell que, havent pujat, arriba amb els ulls malmesos, i que no paga la pena ni tan sols d'intentar pujar?'

καὶ τὸν ἐπιχειροῦντα λύειν τε καὶ ἀνάγειν, εἴ πως ἐν ταῖς χερσὶ δύναιτο λαβεῖν καὶ ἀποκτείνειν, ἀποκτεινύναι ἄν;

Un altre període condicional potencial en parataxi sindètica (coordinació) copulativa amb el període anterior per la conjunció καί, la pròtasi (hipotaxi) del qual és

εἴ πως ἐν ταῖς χερσὶ δύναιτο λαβεῖν καὶ ἀποκτείνειν:

. εἴ: conjunció condicional

. (els presoners que no han sortit mai de la cova): subjecte

. πως... δύναιτο: verb modificat per la partícula o adverbi modal πως (optatiu present mig)

. λαβεῖν καὶ ἀποκτείνειν: complements directes en parataxi sindètica (coordinació) copulativa per la conjunció καί (infinitius aorist i present actius respectivament)

i l'apòdosi (oració principal) és

τὸν ἐπιχειροῦντα λύειν τε καὶ ἀνάγειν... ἀποκτεινύναι ἄν;

. ἀποκτεινύναι ἄν: infinitiu subjecte modificat per la partícula modal ἄν que li dóna un valor potencial (infinitiu present actiu < ἀποκτείνυμι)

. (ἄρ' οὐ λέγοιτο ἄν περὶ αὐτοῖς;): nucli sobreentès

. τὸν ἐπιχειροῦντα: complement directe d'ἀποκτεινύναι (participi present actiu substantivat per l'article -atributiu, doncs)

. λύειν τε καὶ ἀνάγειν: complements directes de τὸν ἐπιχειροῦντα en parataxi sindètica (coordinació) copulativa per les conjuncions τε καὶ (infinitius de present actius)

. (els presoners que han romàs sempre a la cova): complement directe de λύειν τε καὶ ἀνάγειν

Traducció.

'¿I (d'ells no es diria també) que, a qui intentés alliberar-los i fer-los pujar, si podien posar-li les mans a sobre i matar-lo, el matarien?'

Σφόδρα γ', ἔφη.

Dues oracions principals en parataxi asindètica (juxtaposició), la primera de les quals també en parataxi asindètica amb el paràgraf anterior

1) Σφόδρα γ':

Σφόδρα: adverbis de quantitat que modificaria a un λέγοιτο ἂν ja elidit

γ': partícula reactiva i d'encariment

2) ἔφη:

. (αὐτός): subjecte

. ἔφη: verb (imperfet d'indicatiu).

Traducció:

Glaucó: 'I tant que sí!', deia.

Ταύτην τοίνυν, ἦν δ' ἐγώ, τὴν εἰκόνα, ᾧ φίλε Γλαύκων, προσαπτέον ἅπασαν τοῖς ἔμπροσθεν λεγομένοις, τὴν μὲν δι' ὄψεως φαινομένην ἔδραν τῆ τοῦ δεσμωτηρίου οἰκῆσει ἀφομοιοῦντα, τὸ δὲ τοῦ πυρὸς ἐν αὐτῇ φῶς τῆ τοῦ ἡλίου δυνάμει.

Dues oracions principals en parataxi sindètica (coordinació) copulativa per la conjunció δέ, la primera de les quals en parataxi sindètica il·lativa amb el paràgraf anterior per la partícula τοίνυν que de fet actua aquí com a nexa

1) Ταύτην τοίνυν... τὴν εἰκόνα, ᾧ φίλε Γλαύκων, προσαπτέον ἅπασαν τοῖς ἔμπροσθεν λεγομένοις, τὴν μὲν δι' ὄψεως φαινομένην ἔδραν τῆ τοῦ δεσμωτηρίου οἰκῆσει ἀφομοιοῦντα, τὸ δὲ τοῦ πυρὸς ἐν αὐτῇ φῶς τῆ τοῦ ἡλίου δυνάμει:

. προσαπτέον: verb (adjectiu verbal en forma impersonal indicant obligació)

. Ταύτην... τὴν εἰκόνα... ἅπασαν: complement directe de προσαπτέον

. ᾧ φίλε Γλαύκων: vocatiu acompanyat de la interjecció ᾧ

. τοῖς ἔμπροσθεν λεγομένοις: datiu règim sintàctic de l'adjectiu verbal προσαπτέον modificat per l'adverbis de temps ἔμπροσθεν (participi present passiu substantivat per l'article –atributi, doncs)

. ἀφομοιοῦντα: participi predicatiu, o bé de l'adjectiu verbal ο, més probablement, d'un σε referit a Glaucó, en un canvi sobtat de construcció de l'adjectiu verbal a la clàssica construcció d'infinitiu: "cal que apliquis... equiparant" (participi present actiu)

. τὴν μὲν... φαινομένην ἔδραν... τὸ δὲ... φῶς: complements directes d'ἀφομοιοῦντα coordinats correlativament per μὲν i δὲ (el primer d'ells és un participi present passiu substantivat per l'article –atributi, doncs)

. δι' ὄψεως: complement circumstancial (instrument, mitjà)

. τῆ... οἰκῆσει: datiu règim sintàctic d'ἀφομοιοῦντα

. τοῦ δεσμωτηρίου: complement del nom, determinatiu de τῆ... οἰκῆσει

. τοῦ πυρὸς: geitiu possessiu de τὸ δὲ... φῶς

. ἐν αὐτῇ: complement circumstancial (lloc)

. τῆ... δυνάμει: datiu règim sintàctic d'ἀφομοιοῦντα

. τοῦ ἡλίου: genitiu possessiu de τῆ ... δυνάμει

2) ἦν δ' ἐγώ:

. ἦν: verb (imperfet d'indicatiu)

. ἐγώ: subjecte.

Traducció:

Sòcrates: 'Doncs aquesta imatge', deia jo al meu torn, 'estimat Glaucó, cal aplicar-la, tota, a allò dit abans, tot equiparant, d'una banda, aquest espai que se'ns mostra per mitjà de la visió amb l'habitable de la presó i, d'una altra, la llum del foc del seu interior amb la força del sol'.

τὴν δὲ ἄνω ἀνάβασιν καὶ θέαν τῶν ἄνω τὴν εἰς τὸν νοητὸν τόπον τῆς ψυχῆς ἄνοδον τιθεὶς οὐχ ἀμαρτήση τῆς γ' ἐμῆς ἐλπίδος, ἐπειδὴ ταύτης ἐπιθυμεῖς ἀκούειν.

Una oració principal en parataxi sindètica (coordinació) copulativa amb el paràgraf anterior per la conjunció δέ

τὴν δὲ ἄνω ἀνάβασιν καὶ θέαν τῶν ἄνω τὴν εἰς τὸν νοητὸν τόπον τῆς ψυχῆς ἄνοδον τιθεὶς οὐχ ἀμαρτήση τῆς γ' ἐμῆς ἐλπίδος:

. (σύ): subjecte

. τιθεὶς: participi apositiu condicional al subjecte (participi present actiu); de fet, ell i tot el que en depèn: τὴν δὲ ἄνω ἀνάβασιν καὶ θέαν τῶν ἄνω τὴν εἰς τὸν νοητὸν τόπον τῆς ψυχῆς ἄνοδον, són la pròtasi d'un període condicional eventual, i, per tant, la principal n'és l'apòdosi

. τὴν... ἄνω ἀνάβασιν καὶ θέαν: complements directes de τιθεὶς en parataxi sindètica (coordinació) copulativa per la conjunció καί, el primer modificat per l'adverbi de lloc ἄνω

. τῶν ἄνω: complement del nom modificat per l'adverbi de lloc ἄνω, determinatiu de θέαν; adverbi substantivat per l'article

. τὴν... ἄνοδον: substantiu en funció predicativa de τὴν... ἀνάβασιν καὶ θέαν

. τῆς ψυχῆς: complement del nom, determinatiu de τὴν... ἄνοδον

. εἰς τὸν νοητὸν τόπον: complement circumstancial (direcció)

. οὐχ ἀμαρτήση: verb modificat per l'adverbi de negació οὐχ (futur d'indicatiu mig)

. τῆς γ' ἐμῆς ἐλπίδος: règim sintàctic del verb modificat per la partícula restrictiva γ'

aquesta oració principal o, atès el que hem dit respecte de τιθεὶς, l'apòdosi d'aquest període condicional desenvolupa una hipotaxi (subordinació) causal introduïda per la conjunció ἐπειδὴ

ἐπειδὴ ταύτης ἐπιθυμεῖς ἀκούειν:

. ἐπειδὴ: conjunció causal

. (σύ): subjecte

. ἐπιθυμεῖς: verb (present d'indicatiu actiu)

. ἀκούειν: complement directe d'ἐπιθυμεῖς (infinitiu present actiu)

. ταύτης: genitiu règim sintàctic d'ἀκούειν

Traducció:

'Al seu torn, la pujada cap a dalt i la contemplació del que s'hi troba, si la tens per l'ascensió de l'ànima vers la regió intel·ligible, almenys no frustraràs la meva esperança, ja que tant desitges sentir quina és'.

θεὸς δὲ που οἶδεν εἰ ἀληθῆς οὐσα τυγχάνει.

Una oració principal en parataxi sindètica (coordinació) adversativa amb el paràgraf anterior per la conjunció δέ

θεὸς δὲ που οἶδεν:

. θεὸς: subjecte

. που οἶδεν: verb modificat per l'adverbi de mode που (present d'indicatiu actiu)

aquesta oració principal desenvolupa al seu torn una hipotaxi (subordinació) completiva interrogativa indirecta introduïda per la conjunció εἰ en funció de complement directe d'οἶδεν

εἰ ἀληθῆς οὐσα τυγχάνει:

. (l'esperança ἐλπίς –en nominatiu-): subjecte

. τυγχάνει: verb (present d'indicatiu actiu)

. οὐσα: participi en funció predicativa del subjecte (participi present)

. ἀληθῆς: predicat nominal o atribut del subjecte

Traducció:

'D'alguna manera, però, la divinitat deu saber si és una esperança certa' (que s'ajusta a la veritat).

τὰ δ' οὖν ἐμοὶ φαινόμενα οὕτω φαίνεται, ἐν τῷ γνωστῷ τελευταία ἢ τοῦ ἀγαθοῦ ἰδέα καὶ μόγις ὀραῖσθαι, ὀφθεῖσα δὲ συλλογιστέα εἶναι ὡς ἄρα πᾶσι πάντων αὕτη ὀρθῶν τε καὶ καλῶν αἰτία, ἐν τε ὀρατῷ φῶς καὶ τὸν τούτου κύριον τεκοῦσα, ἐν τε νοητῷ αὕτη κυρία ἀλήθειαν καὶ νοῦν παρασχομένη, καὶ ὅτι δεῖ ταύτην ἰδεῖν τὸν μέλλοντα ἐμφρόνως πράξειν ἢ ἰδίᾳ ἢ δημοσίᾳ.

Tres oracions principals, la primera de les quals en parataxi sindètica (coordinació) il·lativa amb el paràgraf anterior per la conjunció οὖν, la segona, que és epexegetica o explicativa del οὕτω φαίνεται anterior, en parataxi asindètica (juxtaposició) amb la primera, i la tercera en parataxi sindètica (coordinació) adversativa amb la segona per la conjunció δέ

1) τὰ δ' οὖν ἐμοὶ φαινόμενα οὕτω φαίνεται:

. τὰ δ'... φαινόμενα: subjecte (participi present mig substantivat per l'article –atributiu, doncs) (concordança subjecte plural neutre –col·lectiu- i verb en singular; el δ' introdueix aquí simplement una altra reflexió: “d'altra banda”)

. ἐμοὶ: datiu règim sintàctic del participi φαινόμενα i del verb φαίνεται

. οὕτω... φαίνεται: verb modificat per l'adverbi de mode οὕτω

2) ἐν τῷ γνωστῷ τελευταία ἢ τοῦ ἀγαθοῦ ἰδέα καὶ μόγις ὀραῖσθαι:

. ἐν τῷ γνωστῷ: complement circumstancial (lloc)

. ἢ... ἰδέα: subjecte

. τοῦ ἀγαθοῦ: complement del nom, determinatiu de ἢ... ἰδέα

. (φαίνεται): verb (present d'indicatiu mig)

. (ἐμοὶ): datiu règim sintàctic del verb

. τελευταία... καὶ μόγις: adjectiu en funció predicativa de ἡ... ἰδέα + un adverbí restrictiu en la mateixa funció en parataxi sindètica (coordinació) copulativa amb l'adjectiu per la conjunció καὶ
. ὀρᾶσθαι: infinitiu determinatiu de τελευταία (infinitiu present passiu)

3) ὀφθεῖσα δὲ συλλογιστέα εἶναι:

. (ἡ... ἰδέα): subjecte
. ὀφθεῖσα: participi apositiu al subjecte (participi aorist passiu)
. (φαίνεται): verb (present d'indicatiu mig)
. (ἐμοί): datiu règim sintàctic del verb
. εἶναι: infinitiu en funció predicativa del subjecte ἰδέα (infinitiu present)
. συλλογιστέα: predicat nominal o atribut de ἡ... ἰδέα (adjectiu verbal)

al seu torn, l'adjectiu συλλογιστέα desenvolupa dues hipotaxis (subordinacions) completives en parataxi sindètica (coordinació) copulativa per la conjunció καὶ introduïdes respectivament per les conjuncions ὡς i ὅτι que expliciten els termes en què cal que raonem respecte de la idea, és a dir, com a "causa" i com a "generadora de", etc.

1) ὡς ἄρα πᾶσι πάντων αὐτῆ ὀρθῶν τε καὶ καλῶν αἰτία, ἔν τε ὀρατῶ φῶς καὶ τὸν τούτου κύριον τεκοῦσα, ἔν τε νοητῶ αὐτῆ κυρία ἀλήθειαν καὶ νοῦν παρασχομένη:

. αὐτῆ: subjecte
. ἄρα (ἐστίν): verb copulatiu modificat per la partícula il·lativa ἄρα
. πᾶσι: complement circumstancial (lloc)
. αἰτία: predicat nominal o atribut de αὐτῆ
. ὀρθῶν τε καὶ καλῶν: complements del nom, determinatius d'αἰτία en parataxi sindètica (coordinació) copulativa per les conjuncions τε καὶ
. τεκοῦσα: participi apositiu causal a αὐτῆ (participi aorist actiu)
. ἔν... ὀρατῶ: complement circumstancial (lloc)
. φῶς καὶ τὸν... κύριον: complements directes de τεκοῦσα en parataxi sindètica (coordinació) copulativa per la conjunció καὶ
. τούτου: genitiu possessiu de τὸν... κύριον
. ἔν... νοητῶ: complement circumstancial (lloc)
. αὐτῆ: subjecte acompanyat del substantiu κυρία en funció predicativa
. παρασχομένη: participi apositiu causal a αὐτῆ (participi aorist mig) en parataxi sindètica (coordinació) copulativa amb τεκοῦσα per la conjunció enclítica τε
. ἀλήθειαν καὶ νοῦν: complements directes de παρασχομένη en parataxi sindètica (coordinació) copulativa per la conjunció καὶ

2) ὅτι δεῖ ταύτην ἰδεῖν τὸν μέλλοντα ἐμφρόνως πράξειν ἢ ἰδίᾳ ἢ δημοσίᾳ:

. δεῖ: verb impersonal (present d'indicatiu)

Una oració completiva d'infinitiu no concertada (hipotaxi) amb un subjecte propi en acusatiu és el subjecte del verb impersonal δεῖ:

. τὸν μέλλοντα... ἐμφρόνως πράξειν ἢ ἰδίᾳ ἢ δημοσίᾳ: subjecte (contruició perifràstica indicant intenció de fer quelcom, amb un infinitiu modificat per l'adverbí de mode ἐμφρόνως i pels adjectius en funció d'adverbis ἰδίᾳ i δημοσίᾳ en parataxi sindètica (coordinació) disjuntiva per les conjuncions ἢ... ἢ
. ἰδεῖν: verb (infinitiu aorist actiu)

. ταύτην: complement directe d'ἰδεῖν

Traducció:

‘Així, doncs, a mi el que em sembla, m’ho sembla així: en el món intel·ligible, la idea del bé em sembla la darrera que veiem i amb prou feines; un cop vista, però, aleshores em sembla que cal concloure que arreu és causa del que és correcte i bell, puix que, en el món visible, engendra la llum i el seu senyor i, en l’intel·ligible, com a senyora ofereix veritat i coneixement; i cal concloure igualment que, a qui vulgui obrar assenyadament tant en públic com en privat, li cal veure-la’.

Συνοίωμαι, ἔφη, καὶ ἐγώ, ὄν γε δὴ τρόπον δύναμαι.

Dues oracions principals en parataxi asindètica (juxtaposició), la primera de les quals també en parataxi sindètica amb el paràgraf anterior

1) Συνοίωμαι... καὶ ἐγώ:

. Συνοίωμαι... καὶ: verb modificat per la conjunció coordinada copulativa καὶ en funció d’adverbi (*etiam*) (present d’indicatiu mig)

. ἐγώ: subjecte.

2) ἔφη:

. (αὐτός): subjecte

. ἔφη: verb (imperfet d’indicatiu)

la primera oració desenvolupa al seu torn una hipotaxi (subordinació) adjectiva de relatiu introduïda pel pronom ὄν, l’antecedent del qual, τρόπον, que ha quedat inclòs en la mateixa hipotaxi

ὄν γε δὴ τρόπον δύναμαι:

. ὄν... τρόπον: complement directe de δύναμαι

. (ἐγώ): subjecte

. γε δὴ δύναμαι: verb modificat per la partícula restrictiva γε i l’asseverativa δὴ (present d’indicatiu mig)

Traducció:

Glaucó: ‘Jo també ho crec’, deia, ‘si més no en la mesura que puc’.

Ἴθι τοίνυν, ἦν δ' ἐγώ, καὶ τόδε συνοιήθητι καὶ μὴ θαυμάσης ὅτι οἱ ἐνταῦθα ἐλθόντες οὐκ ἐθέλουσιν τὰ τῶν ἀνθρώπων πράττειν, ἀλλ' ἄνω ἀεὶ ἐπείγονται αὐτῶν αἱ ψυχαὶ διατρίβειν.

Quatre oracions principals, la primera de les quals en parataxi sindètica (coordinació) il·lativa amb el paràgraf anterior per la partícula τοίνυν, que de fet actua aquí com a nexa, la segona en parataxi sindètica (coordinació) copulativa per la conjunció δέ amb la primera, la tercera amb la segona en parataxi sindètica (coordinació) copulativa per la conjunció καί, i també la quarta amb la tercera

1) Ἴθι τοίνυν:

. (σύ): subjecte

. Ἴθι: verb (imperatiu present actiu equivalent a una interjecció)

2) ἦν δ' ἐγώ:

. ἦν: verb (imperfet d'indicatiu)

. ἐγώ: subjecte.

3) καὶ τόδε συνοιήθητι:

. (σύ): subjecte

. συνοιήθητι: verb (imperatiu aorist mig)

. τόδε: complement directe de συνοιήθητι

4) καὶ μὴ θαυμάσης:

. (σύ): subjecte

. μὴ θαυμάσης: verb modificat per l'adverbi de negació μὴ (aorist subjuntiu actiu)

La darrera oració principal desenvolupa al seu torn dues hipotaxis (subordinacions) completives introduïdes per la conjunció ὅτι en parataxi sindètica (coordinació) adversativa per la conjunció ἀλλά, que expliciten el contingut de l'admiració o sorpresa

1) ὅτι οἱ ἐνταῦθα ἐλθόντες οὐκ ἐθέλουσιν τὰ τῶν ἀνθρώπων πράττειν:

. οἱ ἐνταῦθα ἐλθόντες: subjecte modificat per l'adverbi de lloc ἐνταῦθα (participi aorist mig substantivat per l'article –atributiu, doncs)

. οὐκ ἐθέλουσιν: verb modificat per l'adverbi de negació οὐκ (present d'indicatiu actiu)

. πράττειν: complement directe d'ἐθέλουσιν (infinitiu present actiu)

. τὰ: complement directe de πράττειν

. τῶν ἀνθρώπων: genitiu possessiu de τὰ

2) ἀλλ' ἄνω ἀεὶ ἐπείγονται αὐτῶν αἱ ψυχαὶ διατρίβειν:

. αἱ ψυχαὶ: subjecte

. αὐτῶν: complement del nom, genitiu possessiu de αἱ ψυχαὶ

. ἄνω ἀεὶ ἐπείγονται: verb modificat per l'adverbi de lloc ἄνω i pel de temps ἀεὶ (present d'indicatiu mig)

. διατρίβειν: infinitiu final règim sintàctic d' ἐπείγονται. (infinitiu present actiu)

Traducció:

Sòcrates: 'Au, doncs', deia jo al meu torn; 'pensa-ho i no t'estranyis que els qui han arribat allí dalt no vulguin fer el que és propi dels humans, sinó que les seves ànimes maldin per romandre-hi sempre'.

εἰκὸς γάρ που οὕτως, εἶπερ αὖ κατὰ τὴν προειρημένην εἰκόνα τοῦτ' ἔχει.

Un període condicional real, l'apòdosi del qual està en parataxi sindètica (coordinació) il·lativa amb el paràgraf anterior per la conjunció γάρ

εἰκὸς γάρ που οὕτως:

. (la imatge de la caverna pròpiament dita, la imatge proposada, tot el que s'ha dit): subjecte

. εἰκὸς... που οὕτως: atribut en gènere neutre del subjecte modificat pels adverbis de mode που i οὕτως

i la pròtasi (hipotaxi) és

εἶπερ αὖ κατὰ τὴν προειρημένην εἰκόνα τοῦτ' ἔχει

. εἶπερ: conjunció subordinada condicional amb la partícula enclítica περ

. τοῦτ': subjecte

. ἔχει: verb (present d'indicatiu actiu)

. κατὰ τὴν προειρημένην εἰκόνα: complement circumstancial (participi perfet passiu substantivat per l'article –atributiu, doncs)

Traducció:

'Car versemblantment és així, si això s'ajusta a la imatge que s'ha mencionat abans'.

.....

IMATGE PLATÒNICA DE LA CAVERNA PLATÓ. *LA REPÚBLICA* VII, 514a- 517d Traducció de Pau Gilabert Barberà

Sòcrates: 'Tot seguit, doncs', vaig dir, 'imagina't amb una experiència com aquesta la nostra naturalesa, no només pel que fa a l'educació, sinó també a la manca d'educació. En efecte, mira uns homes com en un habitacle soterrani en forma de cova, que tot al seu llarg té una entrada enfilant-se vers la llum. Hi són des de petits¹, lligats no només de cames sinó també pels colls, de manera que romanen quietos i miren només cap endavant. No poden girar el cap per causa dels lligams.² Una llum de foc crema³ darrera seu des de dalt i des de lluny, i, entre el foc i els presoners, en la part alta, mira un camí i, vora seu, un petit mur construït, talment com els paravents que es col·loquen davant dels creadors d'espectacles, per sobre dels quals, davant al seu torn dels espectadors, els mostren'.

Glaucó: 'Ho veig', deia.

S: 'Mira, doncs, vora aquest petit mur uns homes portant objectes de tota mena que hi sobresurten, i estàtues en forma d'home i d'altres animals, treballats en pedra, fusta i tot tipus de materials, i, com és natural, uns parlant i altres en silenci'.

G: 'Parles d'una imatge estranya', deia, 'i de presoners estranys'.

S: 'Iguals a nosaltres, però', deia jo. 'Primer de tot, ¿creus, en efecte, que uns presoners d'aquesta mena podrien haver vist, no només de si mateixos sinó també els uns dels altres, res que no siguin les ombres que per causa del foc es projecten sobre la part de la cova de davant seu?'.

G: '¿Com podrien haver-ho vist', deia, 'si de per vida haurien estat forçats a tenir, si més no els caps, immòbils?'.

---

¹ mira'ls essent-hi des de petits

² mira'ls sense poder girar el cap per causa dels lligams

³ Mira una llum de foc cremant

S: 'I què podrien haver vist dels objectes transportats? No fóra el mateix cas?'

G: 'Què podrien haver vist, certament?'

S: 'Així, doncs, si poguessin fins i tot parlar-se, ¿no penses que creurien que la realitat és precisament això que veurien?'

G: 'Per força'.

S: 'I què si la presó tingués també eco des de la part del davant? Quan algú dels que passessin parlés, ¿creus que tindrien la seva veu per res que no fos l'ombra que passa?'

G: 'Per Zeus! No pas jo', deia.

S: 'Sens dubte, doncs', deia jo al meu torn, 'homes així no tindrien per vertader res que no fossin les ombres dels objectes aprestats'.

G: 'Per força', deia.

S: 'Mira d'escatir, doncs', deia jo al meu torn, 'quin tipus no només d'alliberament sinó també de guarició de l'esclavatge i de la ignorància tindrien, si quelcom així els passés en la realitat. Quan un d'ells fos alliberat i, de sobte, hagués d'aixecar-se, girar el coll, caminar i alçar la vista vers la llum, i, en fer-ho, sentís dolor i, per mor de l'enlluernament, no pogués veure allò del que aleshores veia l'ombra, ¿què creus que respondria si algú li deia que abans veia foteses, mentre que, ara, una mica més a prop del que és real i girat vers un ens superior, hi pot veure més correctament, i si, tot assenyalant-li cadascun dels objectes que passen, el forcés també, tot fent-li preguntes, a respondre què és? ¿No creus que dubtaria i tindria per més vertader allò vist llavors que allò indicat ara?'

G: 'I tant!', deia.

S: 'No creus, per tant, que, si se'l forçava també a mirar la llum mateixa, li farien mal els ulls i, tot donant la volta, fugiria vers allò que pot mirar, i això ho tindria per realment més clar que allò que li es mostrat?'

G: 'Jo ho crec així', deia.

S: 'D'altra banda', deia jo al meu torn, 'si algú l'arrossegava a la força des d'allí per la pujada difícil i costeruda, i no el deixava anar abans no el tragués a la llum del sol, no creus que patiria i li molestaria que l'arrosseguessin, i que, quan arribés a la llum, pel fet de tenir els ulls plens de claror, no podria veure res del que ara s'anomena veritat?'

G: 'No podria, en efecte', deia ell, 'si més no, immediatament'.

S: 'Crec, doncs, que necessitaria avesar-s'hi, si tenia intenció de veure el que hi ha a dalt. I, primer, podria veure molt fàcilment les ombres; després, les imatges reflectides en l'aigua, no només d'homes sinó també d'altres coses; finalment, les coses mateixes. I, a partir d'aleshores, de nit, bo i adreçant la vista a la llum dels astres i de la lluna, podria contemplar el que hi ha en el cel i el cel mateix més fàcilment que, de dia, el sol i la seva llum'.

G: 'I com podria no ser així?'

S: 'Finalment, doncs, podria veure i contemplar, crec, el sol tal com és, no pas una il·lusió del sol reflectida en l'aigua ni en cap altre lloc que li sigui aliè, sinó el sol mateix en si mateix i en l'àmbit que li és propi'.

G: 'Per força', deia.

S: 'I, després, quant al mateix sol, ja raonaria que és qui marca les estacions i els anys; qui regeix tot el que hi ha en la regió visible i, d'alguna manera, el responsable de tot el que veien'.

G: 'És evident', deia, 'que a això hi arribaria després d'allò'.

S: 'Què, doncs?'. En recordar el primer habitacle, la saviesa d'allí i els companys de presó d'aleshores, ¿no creus que s'autoconsideraria feliç per raó del canvi, mentre que a ells els compadiria?'

G: 'I tant!'

S: 'D'altra banda, si aleshores s'intercanviaven honors i lloances, i hi havia distincions per a qui veia amb més agudeses les coses que passaven, per a qui de memòria esmentava millor totes les que solien fer-ho al principi, al final o alhora, i per a qui, arran d'això, amb total efectivitat endevinava el que succeiria, ¿creus que cobejaria els seus honors i lloances i s'engelosiria dels qui entre ells rebien honors i poder, o més aviat experimentaria allò d'Homer i preferiria "treballar, essent com és pagès, vora un altre home pobre" i passar per tot abans que tenir aquells judicis basats en l'aparença i viure d'aquella manera?'

G: 'Jo almenys ho crec així', deia: 'que acceptaria patir el que fos abans que viure d'aquella manera'.

S: 'I, certament, pensa això', deia jo al meu torn: 'Si un home així, després de baixar a la cova de bell nou, ocupés el mateix seient, no tindria, arribant de sobte des del sol, els ulls plens de foscor?'

G: 'I tant que sí!', deia.

S: 'I, si durant el temps en què té afeblida la visió abans no es refà dels ulls -i aquest temps d'acomodació no seria pas molt curt-, tot valorant de bell nou aquelles ombres, li calia discutir certament amb els que han estat sempre presoners, ¿no faria riure i es diria d'ell que, havent pujat, arriba amb els ulls malmesos, i que no paga la pena ni tan sols d'intentar pujar? ¿I d'ells no es diria també que, a qui intentés alliberar-los i fer-los pujar, si podien posar-li les mans a sobre i matar-lo, el matarien?'

G: 'I tant que sí!', deia.

S: 'Doncs aquesta imatge', deia jo al meu torn, 'estimat Glaucó, cal aplicar-la, tota, a allò dit abans, tot comparant, d'una banda, aquest espai que se'ns mostra per mitjà de la visió amb l'habitacle de la presó, i, d'altra banda, la llum del foc del seu interior amb la força del sol. Al seu torn, la pujada cap a dalt i la contemplació del que s'hi troba, si la tens per l'ascensió de l'ànima vers la regió intel·ligible, almenys no et separaràs del que és la meua esperança, ja que tant desitges sentir quina és. D'alguna manera, però, la divinitat deu saber si és una esperança ajustada a la veritat. Així, doncs, a mi el que em sembla m'ho sembla així: en el món intel·ligible, la idea del bé em sembla la darrera que veiem i amb prou feines; un cop vista, però, aleshores em sembla que cal concloure que arreu és causa del que és correcte i bell, puix que, en el món visible, engendra la llum i el seu senyor i, en l'intel·ligible, com a senyora ofereix veritat i coneixement; i cal concloure igualment que, a qui vulgui obrar assenyadament tant en públic com en privat, li cal veure-la'.

G: 'Jo també ho crec', deia, 'si més no en la mesura que jo puc'.

S: 'Au, doncs', deia jo al meu torn; 'pensa-ho i no t'estranyis que els qui arriben allí dalt no vulguin fer el que és propi dels humans, sinó que les seves ànimes maldin per romandre-hi sempre. Car versemblantment és així, si això s'ajusta a la imatge que s'ha mencionat abans'.

